

พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
มิถุนายน 2555

พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

มิถุนายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมการณ์บริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
มิถุนายน 2555

นัยนา สุทิน. (2555). พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร.

สารนิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.ชนภูมิ อติเวทิน.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ลักษณะส่วนบุคคลและรูปแบบการดำเนินชีวิต ประกอบด้วยด้านกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตซึ่งอาศัยในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติทดสอบ Chi-Square, Cramer's V และ Somer's d จากการวิจัย พบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 25 – 34 ปี มีภูมิลำเนาเดิมคือ กรุงเทพมหานคร ลักษณะการอยู่อาศัยคืออยู่ร่วมกับบุคคลอื่น โดยส่วนมากมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นลูกจ้าง พนักงานบริษัทเอกชน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตในด้านจุดประสงค์คือเพื่อสุขภาพที่ดี โอกาสในการบริโภคคือในเทศกาลกินเจและไม่แน่นอน มีความถี่ในการบริโภคคือน้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ระยะเวลาในการบริโภคคือ 1 – 3 ปี มีอาหารที่บริโภคมากที่สุดคือทุกมื้อ มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคน้อยกว่า 100 บาท ต่อมื้อ สถานที่บริโภคมากที่สุดคือร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัตขายและบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคมากที่สุดคือตนเอง

3. รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นิยมทำมากที่สุดคือ มีสุขอนามัยในการขับถ่ายเป็นเวลาตามปกติทุกวัน ด้านความสนใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจมีสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดีและด้านความคิดเห็นพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าเป้าหมายในการดำรงชีวิต คือสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดีมากที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า

1. เพศ อายุ ภูมิลำเนาเดิม ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลด้านอายุและระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครในระดับสูง

2. รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรม ความสนใจและความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครในระดับต่ำ

VEGETARIAN FOOD CONSUMPTION BEHAVIOR OF CONSUMERS
IN BANGKOK METROPOLIS.

AN ABSTRACT
BY
NAIYANA SUTHIN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration Degree in Marketing
at Srinakharinwirot University

June 2012

Naiyana Suthin. (2012). *Vegetarian Food Consumption Behavior of Consumers in Bangkok metropolis*. Master's Project, M.B.A. (Marketing). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Dr. Tanapoom Ativetin

The purpose of this research is to study vegetarian food consumption behavior of consumers in Bangkok metropolis that the relationship between personal attributes, lifestyle consisted of the activity, the interest, the opinion and vegetarian food consumption behavior of consumers in Bangkok metropolis. The sample of this research is 400 vegetarian consumers living in Bangkok metropolis. The tool of data collection is a questionnaire. Questionnaire was used as the data collection instrument. Statistics used for the analysis include frequency, percentage and Chi-square, Cramer's V and Somer's d test. The findings reveal the following.

1. Most of respondents were females, aged between 25-34 years, Bangkok is their hometown, most of them stay with the other, they have bachelor's degree, earned a living as private companies' employees and they got an average monthly income of 10,000-20,000 baht per month.

2. Most of respondents have objective of vegetarian food consumption behavior for good healthy, they have occasion of the behavior is in Vegetarian Festival and uncertainties, most of them have frequency of the behavior less than one meal per week, most of them have the period of the behavior between 1 to 3 years, most of them have meal of the behavior is every meal, most of them have expense per meal less than 100 Baht, most of them have place of the behavior is any restaurant where have vegetarian food sell and most of them have Influential people of the behavior is themselves.

3. Most of activity of lifestyle at most of respondents have is healthy in a normal excretion every day, most of interested of lifestyle at most of them are interesting in good healthy of body and mind, most of opinion of lifestyle at most of them think the good healthy is the goal of their life.

Results of the hypotheses test at the statistical significance level of 0.05 are as follows:

1. Gender, age, hometown, dwelling style, educational level, occupation, and income per month has relationship with vegetarian food consumption behavior of consumers in Bangkok metropolis especially age and educational level has relationship with vegetarian food consumption behavior of consumers in Bangkok in high level.

2. Activity, Interested and Opinion of Lifestyle have relationship with vegetarian food consumption behavior of consumers in Bangkok metropolis in low level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ
คณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคใน
กรุงเทพมหานคร ของ นัยนา สุทิน ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. ธนภูมิ อติเวทิน)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

.....
(อาจารย์ ดร. ธนภูมิ อติเวทิน)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.พนิต กุลศิริ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.วรินทร์า ศิริสุทธิกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์จาก อาจารย์ ดร.ชนภูมิ อติเวทินทร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ พนิต กุลศิริ ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษาด้านวิชาการ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและเป็นคณะกรรมการสอบร่วมกับ อาจารย์ ดร.วรินทร์า ศิริสุทธิกุล ตลอดจนการให้ข้อเสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่อง ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย ทุกท่านที่อำนวยความสะดวก และให้คำแนะนำที่ดีตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทั้งในและนอกหลักสูตรรวมทั้งญาติมิตร ซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับธุรกิจอาหารมังสวิรัตและความรู้ในการวิจัย อันทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ท้ายสุดนี้ คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณบิดามารดาและบูรพคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาอบรมสั่งสอน ข้าพเจ้า จนกระทั่งประสบผลสำเร็จในวันนี้

นัยนา สุทิน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวความคิดด้านประชากรศาสตร์.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค.....	9
แบบการใช้ชีวิต.....	18
ความรู้เกี่ยวกับอาหารมังสวิรัต.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	34
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล.....	44
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	131
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษา.....	131
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	135
อภิปรายผล.....	145
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	147
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	149
บรรณานุกรม.....	151
ภาคผนวก.....	154
ภาคผนวก ก	155
ภาคผนวก ข	164
ภาคผนวก ค	166
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	168

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงคำถาม 7 คำถาม (6Ws และ 1H) วิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค.....	12
2 จำนวนและร้อยละของลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	45
3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน (จัดกลุ่มใหม่).....	48
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพฤติกรรมการบริโภคอาหาร มังสวิรัต.....	49
5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม จุดประสงค์ในการบริโภคอาหาร มังสวิรัต โอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ค่าจ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต และบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหาร มังสวิรัต (จัดกลุ่มใหม่).....	53
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการ ดูแลสุขภาพ.....	55
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสนใจเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแล สุขภาพ.....	56
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแล สุขภาพ.....	58
9 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบ แบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต.....	60
10 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต.....	61
11 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต.....	62
12 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต.....	63

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
53 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาใน การบริโภคอาหารมังสวิรัติ.....	119
54 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการ บริโภคอาหารมังสวิรัติ.....	120
55 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการ บริโภคอาหารมังสวิรัติ.....	121
56 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการ บริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหาร มังสวิรัติต่อสัปดาห์.....	124
57 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นกับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการ บริโภคอาหารมังสวิรัติ.....	126
58 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นกับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการ บริโภคอาหารมังสวิรัติ.....	127
59 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นกับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการ บริโภคอาหารมังสวิรัติ.....	128
60 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	130

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	6
2 ภาพแสดงแบบจำลองพฤติกรรมผู้บริโภค (Stimulus – Responses model).....	16
3 แบบของการใช้ชีวิตกับอิทธิพลต่อพฤติกรรม.....	20
4 แบบของการใช้ชีวิตกับปัจจัยที่มีอิทธิพล.....	21
5 อิทธิพลของแบบการใช้ชีวิตต่อการตัดสินใจ.....	22
6 อิทธิพลของ AIO ต่อแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle).....	25
7 การจำแนกแบบการใช้ชีวิต.....	27

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อาหารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต ของมนุษย์ ซึ่งปัจจุบันต้องยอมรับว่าพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ไม่ได้ตามหลักโภชนาการ และการเลือกบริโภคตามใจตนเองทำให้เกิดภาวะของโรคต่างๆที่มาจากพฤติกรรมการบริโภคดังกล่าว อาจเกิดผลเสียกับร่างกายของผู้บริโภคทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้ ปัจจุบันมีกลุ่มผู้บริโภคที่ใส่ใจเรื่องอาหารและสุขภาพเพิ่มมากขึ้น โดยหันมาบริโภคอาหารที่มาจากพืชผักและผลไม้ ซึ่งมีประโยชน์ต่อร่างกายและไม่ทิ้งสารตกค้างมากนัก เรียกว่าอาหารที่รับบริโภคดังกล่าวว่า อาหารมังสวิรัต ซึ่งเป็น การนำความรู้ทางโภชนาการขั้นสูงมาพิจารณาอาหารต่างๆ แล้วเลือกสรรเฉพาะอาหารที่ให้คุณค่าแก่ร่างกายและสุขภาพมากที่สุด จากกระแสนี้ตัวผู้บริโภคหันมาใส่ใจกับสุขภาพมากยิ่งขึ้นจากผลสำรวจความนิยมในการบริโภคอาหารมังสวิรัตเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากเดิมที่มีกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มนี้กระจายอยู่ทั่วโลกมากอยู่แล้ว แต่นับวันกระแสรักสุขภาพก็มีสูงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ธุรกิจอาหารมังสวิรัตซึ่งเป็นแขนงหนึ่งในธุรกิจอาหารเพื่อสุขภาพจึงมีโอกาสเติบโตขึ้นตามลำดับ จากการศึกษาและทำการวิจัยพบว่าตลาดผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพในประเทศไทยที่พัฒนาทั่วโลก มีมูลค่ามหาศาลจากตัวเลขปี พ.ศ.2546 ของนิตยสาร Young ในสหรัฐอเมริกา มีมูลค่า 15,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 6 แสนล้านบาท) และมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี รวมถึงตลาดในประเทศไทยด้วย เนื่องจากความตื่นตัวทางด้านสุขภาพ โดยเฉพาะ กลุ่มโรคหลอดเลือดหัวใจ โรคมะเร็ง โรคของความเสื่อม ชรา เป็นปัญหาที่ค่อยๆ เกิดจากการสะสมความเสียหายอย่างต่อเนื่อง และจะบังเกิดผลเมื่อถึงจุดหนึ่ง ซึ่งมักยากแก่การเยียวยา และมีต้นทุนการรักษาที่สูงลิ่ว

ในประเทศไทยเองก็เช่นเดียวกัน จากข้อมูลของศูนย์วิจัยกสิกรไทย ระบุว่า ตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ นับจากปี 2551 มีแนวโน้มการบริโภคเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง โดยกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของตลาดผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ สามารถแบ่งได้ตามอายุของผู้บริโภค โดยกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุระหว่าง 15-50 ปี มีกำลังซื้อ 50% ของมูลค่าตลาดผลิตภัณฑ์อาหารเสริมสุขภาพทั้งหมด รองลงมาได้แก่ กลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุมากกว่า 50 ปี หรือผู้สูงอายุ มีกำลังซื้อ 30%และกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มีกำลังซื้อ 20% ที่มา *ฐานเศรษฐกิจ*. (2553) 31 กรกฎาคม.

จากข้อมูลข้างต้นมีผลสืบเนื่องมาจากความคิดในเชิงป้องกันและลดความเสี่ยงของการเกิดโรคได้เกิดทฤษฎีใหม่ๆ ขึ้นมากมาย และมีการผลิตอาหารเพื่อสุขภาพตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งทางด้านรสชาติ ความทันสมัย ความสะดวกสบาย อันเหมาะสมกับสภาพของคนไทยในสังคมโลกาภิ

วิทัศน์ ที่ไม่ค่อยมีเวลาดูแลสุขภาพตนเองแบบธรรมชาติ การใช้จ่ายบริโภคเพื่อสุขภาพที่ดี ด้วยอาหารสุขภาพจึงเกิดขึ้นอย่างมาก

อาหารมังสวิรัต จึงเป็นทางเลือกหนึ่งของกลุ่มผู้บริโภคที่จะทำให้มีสุขภาพดีขึ้น ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตในเขตกรุงเทพมหานครที่มีประชากรอาศัยจำนวนมากและประกอบอาชีพที่หลากหลาย รวมถึงพฤติกรรมการบริโภคที่แตกต่างกันออกไป เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อภาคธุรกิจในการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์การตลาดเพื่อการขยายโอกาสทางการตลาดของอาหารมังสวิรัต พัฒนาตลาดอาหารมังสวิรัตเป็นตลาดผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายในอนาคตต่อไป และต้องการสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสิ่งจูงใจ การส่งเสริมการขายอาหารประเภทนี้เพื่อให้ผู้บริโภคได้เรียนรู้ รับรู้ มีการกระตุ้นให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์อาหารมังสวิรัตและมีโอกาสเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ในการบริโภคของตนเองมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ ภูมิภาคเดิม ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
3. เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีผลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ผู้ประกอบการ สามารถนำผลการศึกษาของงานวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายและวางแผนกลยุทธ์ในด้านต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค
2. ผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับความรู้และทราบว่ามีหลักหรือปัจจัยอะไรบ้างที่ควรจะนำมาพิจารณาในการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารมังสวิรัต
3. บุคคลทั่วไป เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาประโยชน์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคใน กรุงเทพมหานคร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้ คือผู้บริโภคาอาหารมังสวิรัต ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549: 28) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพิ่มตัวอย่าง 4% เท่ากับจำนวน 15 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน และกลุ่มตัวอย่างนี้ได้จากการสุ่มอย่างมีขั้นตอนดังนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเลือกพื้นที่ โดยการจับฉลากเลือกเขตพื้นที่การปกครองของกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 เขตจากเขตการปกครองทั้งหมด 50 เขต คิดเป็น 20% ของเขตการปกครอง โดยการจับฉลากเลือกเขตการปกครองได้ผลดังนี้

1. ลาดพร้าว
2. สวนหลวง
3. คลองเตย
4. บางรัก
5. ธนบุรี
6. ทวีวัฒนา
7. ปทุมวัน
8. พญาไท
9. จตุจักร
10. ห้วยขวาง

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) โดยการกำหนดสัดส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามจากแต่ละเขตการปกครองที่เลือกได้จากขั้นตอนที่ 1 จำนวนเขตละ 40 ตัวอย่าง รวมเป็น 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างตามที่พักอาศัย สถานที่ทำงาน หรือศูนย์การค้าในเขตการปกครองตามที่ได้เลือกไว้ในขั้นตอนที่ 1 จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 2

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 ภูมิลำเนาเดิม

1.1.4 ลักษณะการอยู่อาศัย

1.1.5 ระดับการศึกษา

1.1.6 อาชีพ

1.1.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.2 รูปแบบการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย

1.2.1 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

1.2.2 ความสนใจที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

1.2.3 ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

พฤติกรรมกรบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์

1. **อาหารมังสวิรัต** หมายถึง อาหารที่ไม่มีเนื้อสัตว์เป็นส่วนประกอบหรืออาจมีไข่หรือนมเป็นส่วนประกอบก็ได้ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Vegetarian Food ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นอาหารที่ใช้พืชผักผลไม้เป็นหลักในการประกอบอาหาร เช่น ข้าวกล้อง, ถั่วเหลือง, เห็ด, งา, ผลไม้ตามฤดูกาล ฯลฯ และใช้เครื่องปรุงรสที่ทำจากพืช ได้แก่ น้ำมันพืช, กะปิเจ, ซีอิ๊วขาว เป็นต้น

2. **ผู้บริโภค** หมายถึง ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

3. **โภชนาการ** หมายถึง อาหารที่เข้าสู่ร่างกายมนุษย์ แล้วร่างกายสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในด้านการเจริญเติบโต การค้าจุน และการซ่อมแซมส่วนต่างๆของร่างกาย

4. **รูปแบบการดำเนินชีวิต** หมายถึง ปัจจัยด้านตัวบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ ประกอบด้วย กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น

5. **กิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ** หมายถึง ปฏิบัติการที่แสดงออกในด้านการส่งเสริมสุขภาพ ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพเป็นประจำ การตรวจสุขภาพประจำปี การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ, การรับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ เป็นต้น

6. **ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ** หมายถึง ทศนะในการมองตนเองและสิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคลต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นอันจะส่งผลต่อสุขภาพทั้งในด้านบวกและด้านลบ ได้แก่ การมองว่าการที่สุขภาพจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและสิ่งที่เรารับประทาน

7. **พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต** หมายถึง การกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับการเลือกสรร การตัดสินใจ และการบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารมังสวิรัต ประกอบด้วยจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต มีอาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ค่าใช้จ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต และบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

8. **ลักษณะส่วนบุคคล** หมายถึง ลักษณะของผู้บริโภคด้าน เพศ อายุ ภูมิฐานะเดิม ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

9. **กิจกรรม** หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ ได้แก่ การมีสุขภาพอนามัยในการขับถ่ายเป็นเวลาตามปกติทุกวัน รับประทานอาหารเช้าวันละ 3 มื้อ รับประทานผักและผลไม้เป็นประจำ เป็นต้น

10. **ความสนใจ** เป็นความสนใจเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพที่ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตสนใจ ได้แก่ เป้าหมายในการดำรงชีวิต คือสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี ต้องการมีอายุยืนยาว และสนใจในสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

11. **ความคิดเห็น** ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพที่ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตได้แก่ เป้าหมายในการดำรงชีวิต คือสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดีคิดว่ารับประทานอาหารมังสวิรัตมีส่วนช่วยให้มีรูปร่างดี และไม่อ้วน คิดว่ารับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นการล้างพิษในร่างกายได้ เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ลักษณะส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- ภูมิลำเนาเดิม
- ลักษณะการอยู่อาศัย
- ระดับการศึกษา
- อาชีพ
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พฤติกรรมการบริโภคอาหาร
มังสวิรัตของผู้บริโภคใน
กรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม

รูปแบบการดำเนินชีวิต

- กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหาร
มังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ
- ความสนใจที่เกี่ยวข้องกับอาหาร
มังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ
- ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับอาหาร
มังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. เพศ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
2. อายุ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
3. ภูมิลำเนาเดิม มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
4. ลักษณะการอยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
5. ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
6. อาชีพ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
8. รูปแบบการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง“พฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินคร” สารสำคัญในบทนี้จะเป็นการนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตินคร ที่เกี่ยวข้องในการวิจัย ดังนี้

1. แนวความคิดด้านประชากรศาสตร์
2. ทฤษฎีและแนวความคิดทางด้านพฤติกรรมผู้บริโภค
3. แบบของการใช้ชีวิต
4. ความรู้เกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตินคร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดด้านประชากรศาสตร์

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ คณะ (2539 : 41 – 42) กล่าวว่า ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาด ลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของประชากรที่ช่วยกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคมวัฒนธรรมช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์จะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย รวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่สำคัญมีดังนี้

1. อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์จะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกัน นักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากอายุเป็นตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างของส่วนตลาด นักการตลาดได้ค้นหาความต้องการของส่วนตลาดส่วนเล็ก (Niche market) โดยมุ่งความสำคัญที่ตลาดอายุส่วนนั้น

2. เพศ (Sex) เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดที่สำคัญเช่นกัน นักการตลาดควรต้องศึกษาตัวแปรนี้อย่างรอบคอบ เพราะในปัจจุบันนี้ตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากการที่สตรีทำงานมีมากขึ้น

3. รายได้ การศึกษา อาชีพ และสถานภาพ (Income, education, occupation and status) เป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดส่วนของตลาด โดยทั่วไปนักการตลาดจะสนใจผู้บริโภคที่มี

ความร่ำรวย แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ปานกลางและมีรายได้ต่ำจะเป็นส่วนตลาดที่มีขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้อย่างเดียวกันก็คือ รายได้จะเป็นตัวชี้การมีหรือไม่มีความสามารถในการใช้จ่ายสินค้า ในขณะที่เดียวกันการเลือกซื้อสินค้าที่แท้จริงอาจถือเกณฑ์รูปแบบการดำรงชีวิต รสนิยม ค่านิยม อาชีพ การศึกษา ฯลฯ แม้ว่ารายได้เป็นตัวแปรที่ใช้บ่อยมาก นักการตลาดส่วนใหญ่จะโยงเกณฑ์รายได้รวมกับตัวแปรด้านประชากรศาสตร์หรืออื่น ๆ เพื่อให้การกำหนดตลาดเป้าหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มรายได้สูงที่มีอายุต่าง ๆ ถือว่าใช้เกณฑ์รายได้ร่วมกับเกณฑ์อายุ เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้กันมากขึ้น เกณฑ์รายได้อาจจะเกี่ยวข้องกับเกณฑ์อายุและอาชีพพร้อมกัน

2. ทฤษฎีและแนวความคิดทางด้านพฤติกรรมผู้บริโภค

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค

ธงชัย สันติวงษ์ (2540: 24) กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ของบุคคลที่ปฏิบัติต่อสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ภายนอก

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 10) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ

จากความหมายของพฤติกรรมสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้าภายนอก และสามารถเปลี่ยนแปลงได้

องค์ประกอบของพฤติกรรม

พฤติกรรมของมนุษย์ มีองค์ประกอบ 7 ประการ

1. ความมุ่งหมาย (Goal) คือ ความต้องการที่ทำให้เกิดกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น ความต้องการบางอย่างสามารถตอบสนองได้ทันที แต่บางอย่างต้องใช้เวลาจนถึงจะบรรลุความต้องการได้

2. ความพร้อม (Readiness) คือ ระดับวุฒิภาวะหรือความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

3. สถานการณ์ (Situation) คือ เหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ

4. การแปลความหมาย (Interpretation) คือ ก่อนที่จะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป มนุษย์จะพิจารณาสถานการณ์ก่อน แล้วจึงตัดสินใจเลือกวิธีการที่เกิดความพึงพอใจมากที่สุด เพื่อตอบสนองความต้องการ

5. การตอบสนอง (Response) คือ การกระทำกิจกรรมเพื่อสนองตอบความต้องการ โดยวิธีการที่ได้เลือกแล้วในชั้นแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับหรือผลที่ตามมา (Consequence) คือ เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผล การกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจเป็นไปตามที่คาดคิดหรืออาจตรงข้ามก็ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwating) คือ ในกรณีที่ไม่สามารถ ตอบสนองความต้องการได้ มนษย์ก็อาจจะย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานการณ์ และเลือก วิธีการใหม่

ความหมายของพฤติกรรมของผู้บริโภค

อีเกล และคณะ (อดุลย์ จาตุรงค์. 2543: 5 ; อ้างอิงจาก Engle; and others. n.d.) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง ปฏิกริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับหรือใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการต่าง ๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวปฏิกริยาต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งแบ่งออกเป็นสามสำคัญได้ 3 ส่วน

1. ปฏิกริยาของบุคคล ซึ่งรวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ
2. บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับ และการใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจซึ่ง หมายถึงผู้บริโภคคนสุดท้าย
3. กระบวนการต่าง ๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อน และเป็นตัวกำหนดปฏิกริยาต่าง ๆ เหล่านี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539: 3) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมซึ่งบุคคล ทำการค้นหา การซื้อ การใช้ การประเมินผลและการใช้จ่ายในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่าจะ ตอบสนองความต้องการของเขาได้

ธงชัย สันติวงษ์ (2515: 8) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นการกระทำของบุคคลใด บุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและการใช้ซึ่งสินค้าและบริการ ทั้งนี้หมายถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาก่อนแล้ว และเป็นสิ่งที่มีส่วนในการกำหนดให้เกิดการกระทำดังกล่าว

ชิฟแมนและคานุก (Schiffman; & Kanuk. 2000: 5) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรม ผู้บริโภคหมายถึง พฤติกรรมซึ่งผู้บริโภคทำการค้นหา การซื้อ การใช้ การประเมินผล การใช้สอย ผลิตภัณฑ์ และการบริการซึ่งคาดว่าจะสนองความต้องการของเขา หรือ หมายถึง การศึกษาพฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำของผู้บริโภคที่เกี่ยวกับการซื้อและการใช้สินค้า นักการตลาดจำเป็นต้อง ศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค ด้วยเหตุผลหลายประการกล่าวคือ

1. พฤติกรรมของผู้บริโภคต่อกลยุทธ์การตลาดของธุรกิจ และมีผลทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จถ้ากลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้

2. เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดทางการตลาด (Marketing Concept) ที่ว่าการทำให้ลูกค้าพึงพอใจ

เจมส์ และคณะ (ธงชัย สันติวงษ์. 2540: 26; อ้างอิงจาก James; and others. nd.)กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำของบุคคลในบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและการใช้ซึ่งสินค้าและบริการ รวมถึงกระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาก่อนแล้วและมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำดังกล่าว

จากความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำ ของผู้บริโภคขั้นสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการเลือก การซื้อ การใช้สินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความจำเป็นและความต้องการของผู้บริโภคแต่ละคน ในช่วงเวลาหนึ่งซึ่งจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจและมีผลต่อการแสดงออก

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing consumer behavior) เป็นการค้นหาหรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการ และพฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์การตลาด (Marketing strategies) ที่สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม (ศิริวรรณ เสรีรัตน์; คณะ. 2541: 125-130)

คำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะของพฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย Who? , What? , Why? , Who? , When? , Where? , และ How? เพื่อหาคำตอบ 7 ประการ หรือ 7Os ซึ่งประกอบด้วย Occupants, Objects, Objective, Organizations, Occasions, Outlets และ Operations

ตาราง 1 แสดงคำถาม 7 คำถาม (6Ws และ 1H) วิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค

คำถาม (6Ws และ 1H)	คำตอบที่ต้องการทราบ (7 Os)	กลยุทธ์การตลาดที่เกี่ยวข้อง
1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?)	ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ทางด้าน 1). ประชากรศาสตร์ 2). ภูมิศาสตร์ 3). จิตวิทยา หรือจิตวิเคราะห์ 4). พฤติกรรมศาสตร์	กลยุทธ์การตลาด (4Ps) ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาดที่เหมาะสม และสามารถสนองความพึงพอใจของ กลุ่มเป้าหมายได้
2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)	สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการ จากผลิตภัณฑ์ก็คือต้องการ คุณสมบัติหรือองค์ประกอบของ ผลิตภัณฑ์ (Product Component) และความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง แข่งขัน (Competitive Differentiation)	กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ (Product Strategies) ประกอบด้วย 1). ผลิตภัณฑ์หลัก 2). รูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ ได้แก่การบรรจุ ภัณฑ์ ตราสินค้า รูปแบบ บริการ คุณภาพ ลักษณะนวัตกรรม 3). ผลิตภัณฑ์ควบ 4). ผลิตภัณฑ์ที่คาดหวัง 5). ศักยภาพผลิตภัณฑ์ ความแตกต่าง ทางการแข่งขัน (Competitive Differentiation)
3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)	วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) ผู้บริโภคซื้อสินค้า เพื่อสนองความต้องการของเขา ด้านร่างกายและด้านจิตวิทยา ซึ่ง ต้องศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการซื้อ คือ 1). ปัจจัย ภายในหรือปัจจัยทางจิตวิทยา 2). ปัจจัยทางสังคม และ วัฒนธรรม 3). ปัจจัยเฉพาะ บุคคล	กลยุทธ์ที่ใช้มากที่สุดคือ 1). กลยุทธ์ด้าน ผลิตภัณฑ์ (Product Strategies) 2). กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion Strategies) ประกอบด้วย กลยุทธ์การโฆษณา การขายโดยใช้ พนักงานขาย การส่งเสริมการขาย การ ให้ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ 3). กลยุทธ์ด้านราคา (Price Strategies) 4. กลยุทธ์ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution Channel Strategies)

ตาราง 1 (ต่อ)

คำถาม (6Ws และ 1H)	คำตอบที่ต้องการทราบ (7 Os)	กลยุทธ์การตลาดที่เกี่ยวข้อง
4. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)	บทบาทของกลุ่มต่างๆ (Organizations) มีอิทธิพลในการตัดสินใจซึ่งประกอบด้วย 1). ผู้ริเริ่ม 2). ผู้มีอิทธิพล 3). ผู้ตัดสินใจซื้อ 4). ผู้ซื้อ 5). ผู้ใช้	กลยุทธ์ที่ใช้มากคือ การโฆษณา และ (หรือ) กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Advertising and Promotion Strategies) โดยใช้กลุ่มอิทธิพล
5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)	โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี หรือ ช่วงฤดูใดของปี ช่วงวันใดของเดือน ช่วงเวลาใดของโอกาสพิเศษ หรือ เทศกาลวันสำคัญต่างๆ	กลยุทธ์ที่ใช้มากคือกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion Strategies) เช่น ทำการส่งเสริมการตลาดเมื่อใดจึงจะสอดคล้องกับโอกาสในการซื้อ
6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)	ช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านขายของชำ บางลำพู พาหุรัด สยามสแควร์ ฯลฯ	กลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution Channel Strategies) บริษัทนำผลิตภัณฑ์สู่ตลาดเป้าหมาย โดยพิจารณาว่าจะผ่านคนกลางอย่างไร
7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)	ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operations) ประกอบด้วย 1). การรับรู้ปัญหา 2). การค้นหาข้อมูล 3). การประเมินผลทางการเลือก 4). ตัดสินใจซื้อ 5). ความรู้สึกหลังการซื้อ	กลยุทธ์ที่ใช้กันมากคือ กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด (Promotion Strategies) ประกอบด้วย การโฆษณาการขายโดยใช้พนักงานขาย การส่งเสริมการขาย การให้ข่าว และการประชาสัมพันธ์ การตลาดทางตรง เช่น พนักงานขายจะกำหนดวัตถุประสงค์ในการขายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการตัดสินใจซื้อ

ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546: 193-194)

รูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภคเริ่มต้นจากมีสิ่งเร้า (Stimulus) มากระตุ้น (Stimulate) ความรู้สึกของเขา ทำให้รู้สึกถึงความต้องการ จนต้องการหาข้อมูลเกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของเขา เพื่อทำการตัดสินใจซื้อ และเกิดพฤติกรรมการซื้ออันเป็นการตอบสนอง (Response) ในที่สุด

1. สิ่งเร้า (Stimulus) อาจเกิดขึ้นได้จากสิ่งเร้าภายใน (Inside stimulus) ที่ร่างกายเกิดการไม่สมดุลทางกายภาพ หรือทางจิตใจ ก่อให้เกิดพฤติกรรมการซื้ออันเป็นการตอบสนอง (Response) ในที่สุด

1.1 สิ่งเร้าทางการตลาด (Marketing stimulus) อันเป็นสิ่งเร้าที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด ที่นักการตลาดใช้เพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อ

1.2 สิ่งเร้าอื่นๆ เป็นสิ่งแวดล้อมอันอยู่เหนือความควบคุมขององค์การสามารถทำให้เกิดการซื้อได้ เช่น สภาพเศรษฐกิจที่ดี เทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวก กฎหมายที่เอื้อประโยชน์ นโยบายทางการเมืองที่กระตุ้นให้เกิดการลงทุน หรือวัฒนธรรมที่สร้างพฤติกรรมการใช้ชลฯ ในทางตรงกันข้าม สิ่งเร้าต่างๆ ที่มีลักษณะในทางลบ อาจจะไม่ก่อให้เกิดการซื้อ แม้จะมีความต้องการซื้อก็ตาม เช่น สภาวะเศรษฐกิจถดถอย การเพิ่มขึ้นของบริษัท ชลฯ

2. กล่องดำ (Black box) เป็นระบบของความรู้สึก ความต้องการ และกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นจากความคิด และจิตใจของผู้ซื้อ อันเป็นสิ่งที่ยากแก่การเข้าใจ ที่นักการตลาดต้องพยายามศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อพฤติกรรม และการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค รวมถึงต้องศึกษากิจกรรมการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคด้วย

3. การตอบสนอง (Response) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งผู้ซื้อจะตัดสินใจเกี่ยวกับชนิดของผลิตภัณฑ์ ตราผลิตภัณฑ์ ผู้ขาย เวลาที่จะซื้อ และปริมาณที่จะซื้อ

4. กระบวนการตัดสินใจซื้อ (Buying decision process) แม้ว่าผู้บริโภคจะมีลักษณะการซื้อ เหตุผล หรือความชอบที่แตกต่างกันแต่ผู้ซื้อจะมีขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อที่เหมือนกัน ซึ่งเราสามารถแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนคือ

4.1 การรับรู้ถึงความต้องการ ผู้บริโภคจะตระหนักถึงความต้องการในสิ่งที่ตนเองรู้สึกว่ายังขาดหายไปในชีวิตของตน และจะมองหาผลิตภัณฑ์ที่สามารถมาเติมให้กับความต้องการนั้น เช่น ผู้บริโภคที่ตระหนักถึงความต้องการใช้โทรศัพท์มือถือ เพื่อที่จะสามารถทำการติดต่อกับผู้อื่นได้สะดวกมากขึ้น

4.2 การค้นหาข้อมูล ผู้บริโภคจะพยายามหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ให้มากที่สุด เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจ

4.3 การประเมินทางเลือก ผู้บริโภคจะนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาทำการเปรียบเทียบเพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุด เช่น ผู้บริโภคจะทำการเปรียบเทียบข้อมูลทั้งหมดที่ได้ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร มีข้อโดดเด่นหรือข้อเสียแตกต่างกันอย่างไร

4.4 การตัดสินใจ เป็นการตัดสินใจที่จริง ซึ่งผู้บริโภคต้องตัดสินใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ตรายผลิตภัณฑ์ ผู้ขาย เวลาในการซื้อ และปริมาณการซื้อ

4.5 พฤติกรรมภายหลังการซื้อ – การใช้ ผู้บริโภคอาจจะมีพฤติกรรมในการตอบสนองความพึงพอใจ หรือไม่พอใจจากการซื้อหรือการใช้ดังกล่าว คือ

- เมื่อพอใจ ก็ทำการซื้อซ้ำ และบอกต่อ
- เมื่อไม่พอใจ จะเลิกใช้ และบอกต่อ หรือเรียกร้องให้ผู้ขายรับผิดชอบ

5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจ การตัดสินใจของผู้บริโภคจะมีปัจจัยต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง และอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior mode)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ (2541: 128) กล่าวว่า เป็นการศึกษาของเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์โดยมีจุดเริ่มต้นจากการเกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการสิ่ง ที่กระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำซึ่ง ผู้ผลิต หรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ แล้วจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response)

คอตเลอร์ (Kotler. 1997 : 175)กล่าวว่า จุดเริ่มต้นของกระบวนการแสดงออกพฤติกรรมของผู้บริโภค เริ่มจากมีสิ่งกระตุ้นทางการตลาด และสิ่งกระตุ้นอื่น ๆ ผ่านเข้ามาสู่กระบวนการทางความรู้สึกนึกคิด (Black box) และก่อให้เกิดเป็นการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ๆ โดยสิ่งกระตุ้นทางการตลาดได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา สถานที่ และการส่งเสริมการตลาด ส่วนปัจจัยกระตุ้นอื่น ๆ ประกอบด้วย แรงผลักดัน หรือเหตุการณ์สำคัญ ได้แก่ เศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง วัฒนธรรม โดยปัจจัยกระตุ้นเหล่านี้จะผ่าน เข้าสู่กล่องดำความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภค ซึ่งนำไปสู่การตอบสนอง ได้แก่ การตัดสินใจซื้อ เลือก ผลิตภัณฑ์ ผู้ขาย ตรายี่ห้อ เวลา จำนวน

กล่าวโดยสรุปคือ กระบวนการเกิดพฤติกรรมของผู้บริโภคเริ่มจากปัจจัยกระตุ้นภายนอกได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด และปัจจัยกระตุ้นอื่น ซึ่งได้แก่ เศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง วัฒนธรรม ผ่านเข้าสู่กล่องดำความรู้สึกนึกคิด (Buyer's black box) ซึ่ง อยู่ภายในของผู้บริโภคซึ่งถูกหล่อหลอมจากปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม สังคม ส่วนบุคคลและจิตวิทยา จากนั้นจะนำปัจจัยกระตุ้นเหล่านั้นมาประเมิน และนำไปสู่การตอบสนองเป็นพฤติกรรม

สิ่งกระตุ้นภายนอก		กลองดำหรือความรู้สึกนึกคิด		การตอบสนองของผู้ซื้อ
สิ่งกระตุ้นทางการตลาด	สิ่งกระตุ้นอื่นๆ	ลักษณะของผู้ซื้อ	กระบวนการ	- การเลือกตรา
-ผลิตภัณฑ์	- เศรษฐกิจ	- ปัจจัยวัฒนธรรม	การตัดสินใจ	- การเลือกผู้ซื้อ
-ราคา	- เทคโนโลยี	- ปัจจัยสังคม	ของผู้ซื้อ	- เวลาในการซื้อ
-การจัดจำหน่าย	- การเมือง	- ปัจจัยส่วนบุคคล		- ปริมาณในการซื้อ
-การส่งเสริมการตลาด	- วัฒนธรรม	- ปัจจัยจิตวิทยา		- การเลือกผลิตภัณฑ์

ภาพประกอบ 2 ภาพแสดงแบบจำลองพฤติกรรมผู้บริโภค (Stimulus – Responses model)

ที่มา : Kotler, Philip (1997). Marketing management: analysis, planning, implementation. P.174

จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น เพื่อศึกษาในเรื่องการค้าปลีกไฟฟ้ารายย่อยนั้น หากเราทำความเข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคดังกล่าวก็จะสามารถกระตุ้นผู้บริโภค ให้เกิดการซื้อโดยวิธีการบูรณาการโดยใช้โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งเป็นกระบวนการดังต่อไปนี้

1. สิ่งกระตุ้น เป็นตัวกระตุ้นให้ซื้อ หรือใช้ไฟฟ้า โดยใส่ปัจจัยนำเข้าซึ่งได้แก่ส่วนผสมทางการตลาดต่าง ๆ เพื่อเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจซื้อ ตามที่ลูกค้าคาดหวังโดยถ้าสามารถสนองความหวังส่วนนี้ได้ลูกค้าก็จะพอใจในสินค้า และบริการที่ได้รับ หากไม่สามารถทำได้ก็จะเกิดความไม่พอใจกับสิ่งที่คาดหวัง ดังนั้นถ้าหากสามารถตอบสนองความคาดหวังของลูกค้าได้ ลูกค้าก็จะเกิดความพอใจ และนำไปสู่การซื้อซ้ำ ในการใส่ปัจจัยนำเข้าสำหรับโครงการค้าปลีกไฟฟ้ารายย่อยนี้ สามารถทำได้ดังนี้

1.1 ผลิตภัณฑ์ หลังการแปรรูปทำให้มีคุณภาพมาตรฐานของกระแสไฟฟ้า ด้านแรงดันไฟฟ้าสม่ำเสมอ ไฟฟ้าไม่ดับบ่อย เมื่อเกิดไฟฟ้าขัดข้องส่งเจ้าหน้าที่มาแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว

1.2 ราคา หลังจากการแปรรูปกิจการไฟฟ้า ทำให้เกิดการแข่งขันทั้งในด้านการผลิตและการจำหน่ายก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ส่งผลให้ต้นทุนต่ำ ประกอบกับการเปิดให้มีการแข่งขันทำให้ผู้จัดจำหน่ายจำเป็นต้องแข่งขันในด้านราคา นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่นักการตลาดนำมาเป็นปัจจัยในการกระตุ้นให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อ

1.3 การจัดจำหน่าย องค์กรธุรกิจเอกชนเข้ามาลงทุนการจัดจำหน่ายไฟฟ้านับเป็นตัวแปรหนึ่งที่นักการตลาดนำมาใช้เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจซื้อ เช่น การกระจายสำนักบริการให้มากขึ้น และเข้าถึงผู้บริโภคในทุกส่วนของประเทศ

1.4 การส่งเสริมการตลาด เนื่องจากหลังการแปรรูปจะเกิดการแข่งขันกันมากขึ้นผู้ค้าปลีกไฟฟ้าจำเป็นต้องหากกลยุทธ์เพื่อดึงดูดใจให้ผู้บริโภคหันมาเลือกใช้บริการของตนไม่ว่าจะเป็นรูปแบบลด แลก แจก แถม เพื่อให้ลูกค้ามาใช้บริการที่ผู้ค้าปลีกไฟฟ้าเสนอขาย

2. สิ่งกระตุ้นอื่น (Other stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกซึ่งไม่อาจควบคุมได้ และอาจจะเป็นได้ทั้งในทางที่จะส่งเสริม หรือเป็นอุปสรรคต่อการบริโภค ได้แก่สิ่งกระตุ้นด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 เศรษฐกิจ เช่น ในสภาวะที่เศรษฐกิจดีจะทำให้ผู้บริโภคมีการใช้ไฟฟ้ามากขึ้น

2.2 เทคโนโลยี ในกรณีที่เทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้า เช่น ไฟฟ้าพลังน้ำ ถ่านหิน พลังงานนิวเคลียร์

2.3 กฎหมาย เช่น กฎหมายเปิดให้เอกชนหลายรายเข้ามาลงทุนในการจำหน่ายไฟฟ้า ซึ่งก่อให้เกิดการแข่งขัน และจะส่งผลต่อปัจจัยทางการตลาดต่าง ๆ ทำให้ผู้บริโภคมีทางเลือกมากขึ้น

2.4 วัฒนธรรม เช่น ช่วงเทศกาลต่าง ๆ ที่มีการเฉลิมฉลองจะมีการใช้ไฟฟ้ามากกว่าปกติ

2.5 ฤดูกาล โดยฤดูร้อนจะมีการใช้ไฟฟ้ามากกว่าปกติในประเทศไทย

3. กล้องดำ หรือความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภค ความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภคเปรียบเสมือนกล่องดำ (Black box) ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้ จึงต้องพยายามค้นหาความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภค และกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค ซึ่งได้แก่ปัจจัยต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยด้านวัฒนธรรม เป็นเครื่องผูกพันบุคคลในกลุ่มไว้ด้วยกัน วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่กำหนดความต้องการพื้นฐาน และพฤติกรรมของบุคคลจะเรียนรู้เรื่องค่านิยม ทศนคติ ความชอบการรับรู้ และมีพฤติกรรมอย่างไรนั้นจะต้องผ่านกระบวนการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว และสถาบันต่าง ๆ ในสังคม คนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด จะมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าที่แตกต่างกัน

3.2 ปัจจัยทางสังคม เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ลักษณะทางสังคมจะประกอบไปด้วยกลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาท และสถานะเนื่องจากบุคคลต้องการให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม เช่น ครอบครัวที่ประหยัดไฟฟ้าจะมีผลให้สมาชิกในครอบครัวมีนิสัยประหยัดไฟฟ้าด้วย

3.3 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา พฤติกรรมของบุคคลจะได้รับอิทธิพลมาจากกระบวนการทางจิตวิทยา 5 อย่าง คือ การจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อ ทศนคติ

4. กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค (Buyer decision process) ประกอบด้วยขั้นตอนคือการตระหนักถึงปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมหลังการซื้อกระบวนการนี้จะยากง่าย ใช้เวลามากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประเภทของผลิตภัณฑ์ คุณภาพราคา

การส่งเสริม การจำหน่าย ตลอดจนตัวผู้ตัดสินใจบริโภคเอง บางครั้งการซื้อไม่ได้ดำเนินไปจนสิ้นสุดกระบวนการ เพราะผู้บริโภคอาจเปลี่ยนใจหรือมีอุปสรรค ในขั้นตอนนี้ผู้บริโภคจะเข้าสู่กระบวนการตัดสินใจซื้อโดยจะเปรียบเทียบระหว่างสิ่งกระตุ้นทางการตลาดต่าง ๆ เช่น มาตรฐานในเรื่องกระแสไฟฟ้า (กระแสไฟฟ้าตก เกิน ไฟฟ้าดับ) หรือมาตรฐานบริการขอใช้ไฟฟ้า ราคา การส่งเสริมการขาย และช่องทางการจัดจำหน่าย

3. แบบของการใช้ชีวิต (Lifestyle)

การดำรงชีวิตของมนุษย์ในแต่ละยุคมิได้เป็นไปอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ มนุษย์อยู่รวมกันเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มมีกฎเกณฑ์ที่ทุกคนในกลุ่มพึงปฏิบัติ พฤติกรรมของแต่ละกลุ่มจึงเป็นไปในทำนองเดียวกันไม่เพียงแต่เท่านั้น พฤติกรรมของบุคคลในวัฒนธรรมเดียวกันก็จะมีรูปแบบที่เรียกว่า “ทำนองเดียวกัน” เช่นกัน บุคคลผู้เป็นสมาชิกของกลุ่ม ชั้นทางสังคมและวัฒนธรรมที่กล่าวมาแล้วนี้จะพัฒนาแบบแผนของการดำรงชีพ หรือใช้ชีวิตตลอดจนถึงแบบแผนของการบริโภคขึ้นมาเพื่อใช้สังคม แบบหรือแบบแผนดังกล่าวเราเรียกว่า “แบบของการใช้ชีวิต (lifestyle)”

ตัวอย่างแบบของการใช้ชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน

1. บทบาททางสังคม (Social Roles) โครงสร้างของความสัมพันธ์ของบทบาทภายในครอบครัวของไทยเปลี่ยนไปจากเดิมมาก แต่เดิมสตรีอยู่กับบ้านและทำหน้าที่ตัดสินใจกับเรื่องต่างๆ ภายในบ้านของตน สามีมักจะทำหน้าที่ตัดสินใจซื้อหรือซื้อของมาให้ ในปัจจุบันสตรีได้รับการศึกษาสูงขึ้น ออกไปทำงานนอกบ้าน จึงทำให้สตรีมีบทบาทสำคัญในการซื้อและมีอำนาจซื้อในอัตราสูงทีเดียวในตลาด ซึ่งก็เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่แก่แบบการใช้ชีวิตของครอบครัวไทย ในปัจจุบันนี้สมาชิกในครอบครัวต่างก็มีบทบาทและอิทธิพลต่อการซื้อสิ่งของให้ครอบครัวมากทีเดียว เมื่อมีการตัดสินใจเลือกตรายี่ห้อของสินค้าใหญ่ๆ ก็มักจะมีการร่วมกันตัดสินใจ

2. เวลาสำหรับการพักผ่อน (Leisure Time) ในปัจจุบันเราทำงานน้อยลงเหลือสัปดาห์ละ 5 วัน ดังนั้น “ปรัชญาของการใช้เวลาพักผ่อน” จึงมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของแบบการใช้ชีวิต เราจะเห็นได้ว่าทุกวันนี้คนไทยตื่นตัวในเรื่องกิจกรรมและกีฬาเพื่อการพักผ่อนมากขึ้น เช่น ไปเที่ยวชายทะเล สนใจศิลปกรรม สนใจดนตรี สนใจเกี่ยวกับดอกไม้ การแสดง มหรสพ การออกไปรับประทานอาหารนอกบ้าน เป็นต้น การเพิ่มเวลาพักผ่อนจะนำไปสู่แบบการใช้ชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิมตั้งแต่การดำรงชีพในครอบครัวไปจนถึงการแต่งกาย การใช้เครื่องทุ่นแรง เป็นต้น

3. ช่วงเวลาของชีวิต (Pace of Living) ในขณะนี้มีการเร่งช่วงเวลาของชีวิตมากขึ้น บุคคลจะไม่เต็มใจที่จะรอเวลาที่จะตอบสนองความต้องการสำหรับสินค้าหรือบริการต่างๆ แม้ว่าเขาจะไม่มีเงินพอที่จะซื้อก็ตาม แนวโน้มทางสังคมและจิตวิทยาตั้งกล่าวนี้จะเพิ่มพูนความสำคัญในการให้สินเชื่อในการขายของนักการตลาด ตลอดจนถึงบริการขายผ่อนส่งของบริษัทต่างๆ และสถาบันการเงิน นอกจากนี้ยัง

ทำให้บริษัทต่างๆ ต้องมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ในรูปเครื่องจักรและระบบอัตโนมัติ มีเครื่องสำหรับขายสินค้าตลอดจนเครื่องยนต์กลไกในการบรรจุสินค้า ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์สินค้าไว้ เพื่อให้ทันกับความต้องการของสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคที่อาจจะต่ำลงแต่บริการดีขึ้น

4. นอกจากเรื่องที่กำลังกล่าวมานี้ แบบการใช้ชีวิตของผู้บริโภคยังเกี่ยวข้องกับต้นทุนในแง่ของเวลาและความพยายามที่ลงไปในการจ่ายของการบริโภคและการใช้ของผู้ซื้อด้วย ปัจจุบันการซื้อแต่ละครั้งสะดวกรวดเร็วกว่าแต่ก่อนมาก เนื่องจากการเพิ่มความสำคัญของการปฏิบัติการทางการตลาดมากขึ้น เช่น การใช้ตราหยั้หรือหีบห่อที่เด่นดึงดูดใจ การโฆษณาการส่งเสริมการขายที่เร้าใจ ยิ่งในยุคจรวดนี้ด้วยแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผลิตออกขายนั้นนักการตลาดพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ “ใช้ได้โดยฉับพลัน” (Instant-Use) เราจะเห็นได้จากผลิตภัณฑ์นม น้ำส้ม กาแฟ โจ๊ก ข้าวต้ม น้ำปลาผง เครื่องแกงสำเร็จรูป เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพอใจแก่ผู้บริโภคในการอำนวยความสะดวกและความง่ายแก่การบริโภคผลิตภัณฑ์และเพื่อให้เหมาะกับการเปลี่ยนแปลงของแบบการใช้ชีวิต

5. การเคลื่อนที่ทางสังคม (Social Mobility) การเคลื่อนที่ทางสังคมเป็นลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของแบบการใช้ชีวิตของผู้บริโภคซึ่งหมายถึงสิ่งต่างๆ เช่น การเปลี่ยนงานรายได้เพิ่ม และการแยกจากบุคคลยุคก่อนหน้าตน เป็นต้น การศึกษาที่เพิ่มขึ้นได้ยกระดับบรรณนิยมและกลายเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มการเคลื่อนที่ทางสังคม นอกจากนั้นการศึกษาได้ทำให้งานเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายภายในชั้นของสังคมง่ายขึ้นและเป็นต้นเหตุให้บุคคลหวังที่จะหารายได้สูงขึ้นในอนาคต ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้นิสัยของการใช้จ่ายและแบบแผนของครอบครัวได้เปลี่ยนไปโดยขึ้นอยู่กับความปรารถนาและความคาดหวังมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับรายได้ปัจจุบัน เราจะเห็นได้ว่ามีการใช้สินเชื่อมากขึ้นและการเคลื่อนที่ที่เพิ่มมากขึ้น ชนชั้นกลางมีมากขึ้น การเคลื่อนที่ทางภูมิศาสตร์ก็มีมากขึ้นด้วย บุคคลย้ายจากท้องถิ่นเข้าไปอยู่ในเมืองใหญ่โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร จนแน่นไปหมด

แบบของการใช้ชีวิตของเราแต่ละคน นำไปสู่การแสดงออกของสถานการณ์ ประสบการณ์ชีวิต ค่านิยม ทัศนคติ และความคาดหวัง แบบของการใช้ชีวิตได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ มากมาย บุคคลและครอบครัวต่างก็มีแบบของการใช้ชีวิต แบบของการใช้ชีวิตของครอบครัวถูกกำหนด (ส่วนหนึ่ง) โดยแบบของการใช้ชีวิตของตัวบุคคล และในทำนองกลับกันแบบของการใช้ชีวิตของตัวบุคคลก็ถูกกำหนด (ส่วนหนึ่ง) โดยครอบครัว

ภาพประกอบ 3 แบบของการใช้ชีวิตกับอิทธิพลต่อพฤติกรรม

ที่มา : อดุลย์ จาตุรงค์กุล; และ ดลยา จาตุรงค์กุล. (2549). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. หน้า 289.

เราอาจแบ่งแบบของการใช้ชีวิตได้หลายแบบ B.E.Bryant สัมภาษณ์พบว่า บุคคลที่มีกิจกรรมนอกบ้านมีแบบของการใช้ชีวิต ดังนี้

1. แข่งกันแสวงหาความตื่นเต้นคือชอบเสี่ยงอันตรายและแข่งขัน
2. ตื่นตัวที่จะไปสู่ธรรมชาติคือพักผ่อนนอกบ้านลดความเครียด
3. มุ่งรูปร่างดี คือ กิจกรรมนอกบ้านพาไปสู่การมีรูปร่างดี
4. มุ่งสุขภาพ เช่น ขี่รถและเที่ยวสวนสัตว์เพื่อความพอใจและสุขภาพ
5. ไม่เครียด และไม่มีอะไรจูงใจได้คือไม่สนใจกิจกรรมนอกบ้าน

James F.Engel และคณะได้ให้คำนิยามของแบบการใช้ชีวิตว่าเป็นแบบที่บุคคลดำรงชีพและใช้จ่ายเวลาและเงิน (Patterns in which people live and spend time and money) ดูจากนิยามจะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องง่ายมาก แต่ความเป็นจริงแล้วสิ่งที่ Engel กล่าวรวมไปหมดทุกอย่าง เราพอจะจำแนกให้เห็นได้ว่าคำนิยามนี้กล่าวถึง

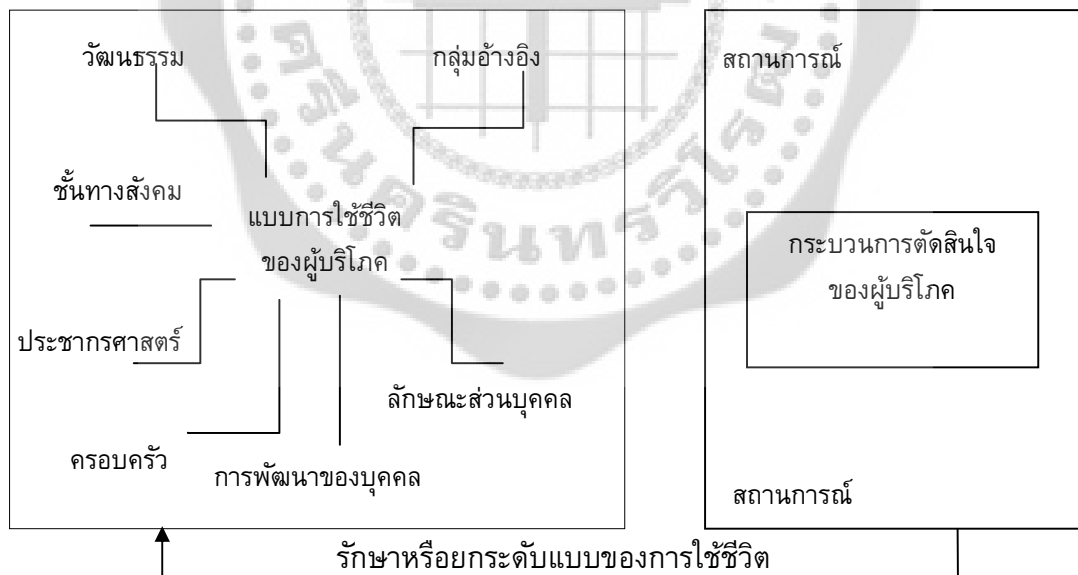
1. วิธีที่เราดำรงชีพ (How we live) อาหารเข้าทานกาแฟ ขนมปัง และไข่ดาว (ปรุงได้รวดเร็วและคนใช้เป็นผู้เตรียมอาหาร)

2. สินค้าที่เราซื้อ (Products we buy) จริงอยู่ที่วัฒนธรรมในการกินไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนักแต่สินค้ามีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเสนอขาย ใก้มีการแบ่งขายเป็นชิ้น มีอาหารสำเร็จรูปแช่เย็น ข้าวสารเคยขายเป็นถังตวง เดี่ยวนี้ขายเป็นกิโลกรัม เป็นถุง มีการซื้อในแต่ละครั้งจำนวนมาก เพื่อเอาไว้ใช้นานๆ แต่ต้องมีตู้เย็นไว้ถนอมอาหาร สรุปแล้ววิธีการขายและวิธีการซื้อในสมัยปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้เหมาะกับแบบของการใช้ชีวิตของบุคคลในปัจจุบัน

3. วิธีการใช้สินค้า (How you use them) เราจะเห็นได้ว่าเสื้อผ้าที่เราซื้อมานั้นสวมใส่ได้ทันที อาหารสำเร็จรูปก็ปรุงได้ทันทีด้วยเตาธรรมดาหรือเตาไมโครเวฟ สรุปแล้วการใช้สินค้าสะดวกขึ้น

4. มองสินค้าอย่างไร (What do you think about them) สินค้าถูกมองว่าจะนำมาใช้เพื่อผ่อนคลายและประหยัดเวลา

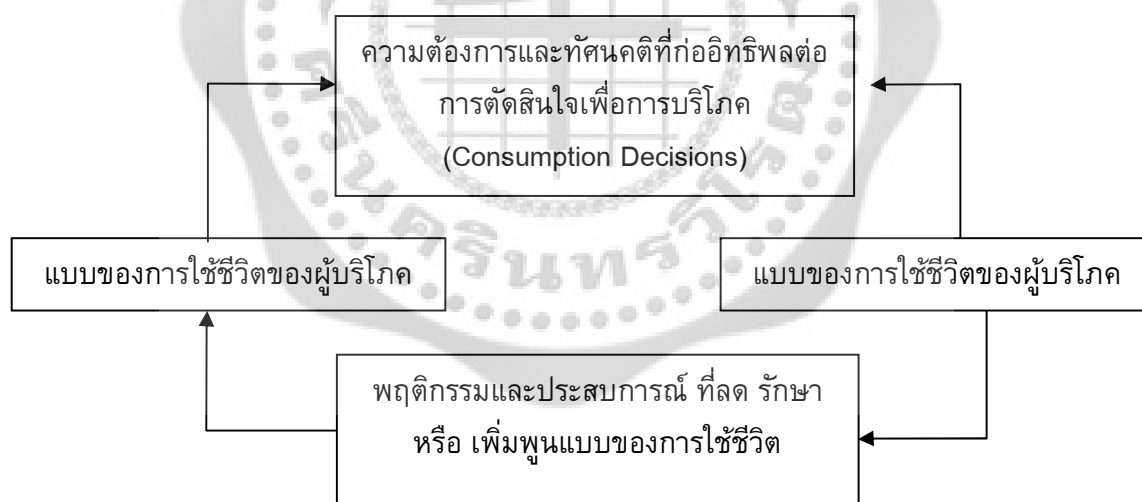
5. แบบของการใช้ชีวิตขึ้นอยู่กับปัจจัยมากมาย แบบดังกล่าวเป็นลักษณะที่ฝังแน่นในตัวบุคคลซึ่งได้รับการสร้างและขัดเกลาโดยการปฏิบัติต่อกันทางสังคม (Social-Interaction) เมื่อบุคคลผ่านแต่ละขั้นตอนของวงจรชีวิต ดังนั้น แบบของการใช้ชีวิตจึงได้รับอิทธิพลของปัจจัยหลายอย่าง เช่น สถานการณ์ วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว ความต้องการ ทัศนคติ และลักษณะส่วนบุคคล (Individual Characteristics) อย่างอื่น ฯลฯ เมื่อปัจจัยเหล่านี้เปลี่ยนแปลงแบบของการใช้ชีวิตจนเปลี่ยนไปด้วย

ภาพประกอบ 4 แบบของการใช้ชีวิตกับปัจจัยที่มีอิทธิพล

ที่มา : อดุลย์ จาตุรงค์กุล; และ ดลยา จาตุรงค์กุล. (2549). พฤติกรรมผู้บริโภค. หน้า 290.

คำนิยามเบื้องต้นนี้เราไม่อาจพิจารณาหรืออธิบายเหตุผลได้หมด แต่ก็สามารถได้ภาพกระจ่างขึ้นบ้างว่าแบบของการใช้ชีวิตแสดงให้เห็นถึงภาพพจน์ของบุคคล (Self-image or Self-concept) เป็นภาพพจน์ทั้งหมดที่ตัวเรามีอยู่ อันเป็นผลมาจากวัฒนธรรม สถานการณ์และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงใช้งานประจำวัน ตลาดที่มีบุคคลซึ่งมีแบบของการใช้ชีวิตเดียวกันนั้นดูได้จากกลุ่มบุคคลที่ใช้เวลา ค่านิยมและความเชื่อเหมือนกันตลอดจนมีคุณสมบัติทางเศรษฐกิจสังคม (Some social economic characteristics) เหมือนกันและคุณสมบัติเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interest) และความคิดเห็น (Opinions) ของกลุ่มบุคคลดังกล่าวด้วย แบบของการใช้ชีวิตนอกจากจะเป็นแบบการดำรงชีพ (Pattern of Living) แล้วยังเป็นแบบของความสนใจ (Pattern of Interests) อีกด้วย เช่น คนมีรายได้เท่ากันแต่บริโภคต่างกันเพราะแบบการใช้ชีวิตต่างกันทั้งบุคคลและครอบครัวที่ดำรงชีพอยู่ในสังคมปัจจุบันสามารถแสดงแบบของการใช้ชีวิตให้เห็นได้โดยชัดเจน ดังที่เราได้ยินบ่อยๆ ว่าสมัยนี้มีคน “แต่งกับงาน” “ครอบครัวฝากท้องไว้นอกบ้าน” เหล่านี้เป็นการสรุปให้เห็นถึงแบบการใช้ชีวิตของตนไว้โดยมีการเปลี่ยนแปลงที่ละน้อย การรักษาหรือการเปลี่ยนแปลงแบบของการใช้ชีวิตของบุคคลหรือครอบครัวมักจะต้องเกิดจากมีการบริโภคและตัดสินใจซื้อสินค้า ซึ่งก็น่าจะเป็นที่สนใจของนักการตลาด อิทธิพลของแบบการใช้ชีวิตที่มีต่อการตัดสินใจซื้อแสดงให้เห็นได้ในรูปข้างล่างนี้

ภาพประกอบ 5 อิทธิพลของแบบการใช้ชีวิตต่อการตัดสินใจ

ที่มา : อดุลย์ จาตุรงค์กุล; และ ดลยา จาตุรงค์กุล. (2549). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. หน้า 291.

เท่าที่ผ่านมาจากกล่าวได้ว่า แบบของการใช้ชีวิตของผู้บริโภคสะท้อนให้เห็นแบบของเวลาการใช้จ่ายและความรู้สึกที่ประกอบกันเป็นหลักแห่งความจริงที่ผู้บริโภคใช้ในการดำรงชีพ อะไรที่ผู้บริโภคคิดว่าสำคัญใช้เวลาและเงินอย่างไร กำหนดและระบุ “ตรา” ที่จะใช้แสดงรูปแบบของการใช้ชีวิตทั้งหมดนี้ ทำให้นักการตลาดสามารถจะสื่อสารกับกลุ่มหรือผู้บริโภคประเภทต่างๆ ได้สะดวกขึ้น ดังนั้น นักการตลาดสามารถแบ่งส่วนตลาดได้เป็นส่วนของคนรักสงบ แม้บ้านที่มักน้อย นักสังคมที่ฟุ้งเฟ้อ เป็นต้น

นักวิชาการทางด้านพฤติกรรมผู้บริโภคมักใช้คำว่า “แบบของการใช้ชีวิต---Lifestyle” กับคำว่า “Psychographics” แทนกัน แต่นักวิชาการบางท่านให้ความหมายของ Psychographics ว่าเป็นเทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบแบบของการใช้ชีวิตของผู้บริโภคเพื่อจำแนกประเภทของผู้บริโภค อย่างไรก็ตามในทางวิชาการแล้วการวิเคราะห์แบบการใช้ชีวิต (Lifestyle Analysis) มีการเน้นความสำคัญที่ค่านิยมและปฏิกิริยาในสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมและสังคม รวมไปถึงการวิจัยของ Psychographics Analysis มุ่งเน้นที่การใช้หลักทางจิตวิทยากับความคิดเห็น (Opinions) และทัศนคติ (Attitudes)--- นั่นก็คือ แบบของการใช้ชีวิตนั้น โดยปกติใช้เพื่ออธิบายวิถีทางที่ผู้บริโภคดำรงชีพในขณะที่ Psychographics อธิบายความคิดเห็นที่ผู้บริโภคมีอยู่---เราขอแนะนำให้ท่านใช้คู่กันและเสริมกัน กล่าวโดยสรุป ทั้งสองคำหมายถึงวิถีทางที่ผู้บริโภคแสดงออกถึงวัฒนธรรม ค่านิยม การเป็นประชากรศาสตร์และบุคลิกภาพโดยอยู่ในขอบเขตของการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ เช่น เวลาและเงิน

การเปลี่ยนแปลงแบบของการใช้ชีวิต (Lifestyle Changes)

เมื่อเกิดมีการเปลี่ยนแปลงแบบของการใช้ชีวิต มักจะทำให้เกิดปัญหาซึ่งมีรากฐานมาจากการบริโภค (Consumption-related Problem) และ/หรืออาจจะเกิดโอกาสที่จะทำการตัดสินใจใหม่ ปัญหานี้จะนำไปสู่กระบวนการที่มีความผันแปรและการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดเพราะการที่ผู้บริโภคทำการตัดสินใจหรือไม่ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นต่อตัวกำหนดแบบของการใช้ชีวิต เช่น เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ค่านิยมจนทำให้แบบแผนดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปด้วย

แบบของการใช้ชีวิตของบุคคลมิได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาหรืออย่างมาก ถ้าเปลี่ยนมากมายและสม่ำเสมอบุคคลจะต้องวิตกกังวลและอาจประสบภาวะล้มเหลว (Frustration) ดังนั้นแบบของการใช้ชีวิตจึงค่อยๆ เปลี่ยนแปลงและเป็นไปในรูปไม่รู้ตัว การเปลี่ยนแปลงมากและเป็นไปอย่างกะทันหันที่มีต่อแบบการใช้ชีวิตจะเกิดขึ้นได้เฉพาะเหตุการณ์ต่างๆ เช่น สงคราม พายุ บาดเจ็บ แต่งงาน จบการศึกษา เด็กเกิด หย่า เปลี่ยนงานและคู่สมรสตาย

แบบการใช้ชีวิตกับครอบครัว

ทั้งตัวบุคคลและครอบครัวมีแบบการใช้ชีวิต แบบการใช้ชีวิตครอบครัวส่วนหนึ่งถูกกำหนดโดยแบบของการใช้ชีวิตของสมาชิกครอบครัวแต่ละคน อย่างไรก็ตามปัจจัยต่างๆ เช่น ขั้นตอนของวงจรชีวิต

ของบุคคล ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (อายุ รายได้ ฯลฯ) และชั้นทางสังคม (อิทธิพลของอาชีพ การศึกษา ฯลฯ) มีอิทธิพลต่อการปรับแต่งแบบของการใช้ชีวิตของครอบครัว

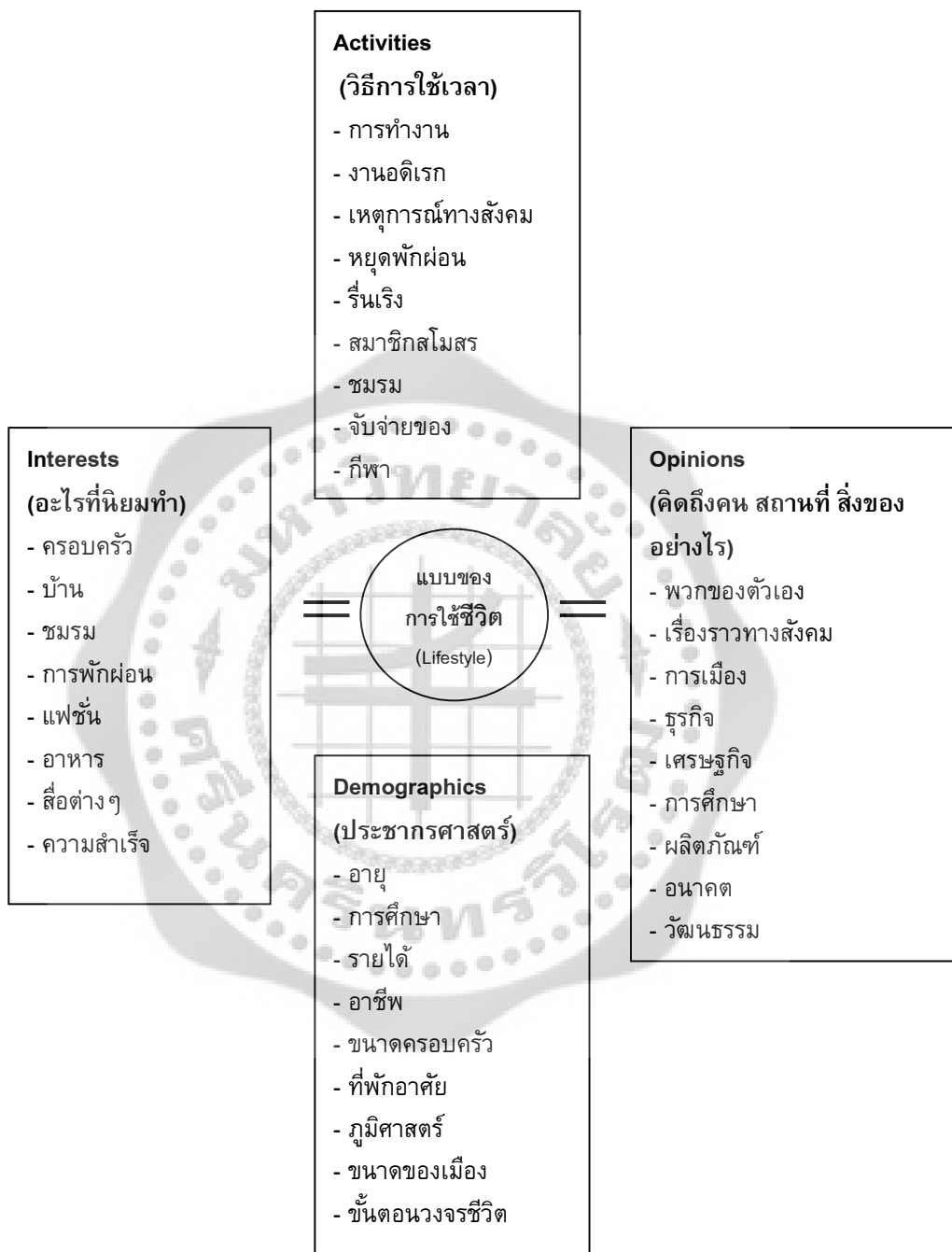
Psychographics ผู้บริโภคใช้แบบของการใช้ชีวิต (Lifestyle) เพื่อลดความไม่สอดคล้องและความไม่สมดุลในค่านิยมโดยการแปลความหมายเหตุการณ์ที่ล้อมรอบตัวเขาพร้อมทั้งทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดด้วย การกระทำเช่นนี้ทำให้ค่านิยมมีความคงทนถาวร แต่แบบการใช้ชีวิตกลับแปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วมาก ซึ่งก็ทำให้นักวิจัยต้องคอยสนใจและคอยปรับวิธีการวิจัยตลอดจนปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาด

Psychographics เป็นเทคนิคที่นักวิจัยผู้บริโภคใช้เพื่อวัดแบบการใช้ชีวิต คำที่ใช้แทนกันคือ AIO ซึ่งหมายถึง การวัดกิจกรรม (Activities) ความสนใจ (Interest) และความคิดเห็น (Opinions) นักวิชาการบางท่านให้ความเห็นว่า ตัวอักษร A ควรหมายถึง ทศนคติ (Attitudes) แต่ถ้าจะพิจารณาตามความเหมาะสมแล้ว คำว่ากิจกรรมเหมาะสมกว่าในการวัดแบบของการใช้ชีวิตเนื่องจากว่าเป็นการวัด สิ่งที่บุคคลกระทำ (What people do) รายละเอียดของ AIO มีดังนี้

A คือ กิจกรรมซึ่งหมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออก เช่นดูโทรทัศน์ จ่ายของในร้านค้าหรือเล่าให้เพื่อนฟังเกี่ยวกับบริการซ่อมรถของอยู่ประจำ แม้ว่าพฤติกรรมนี้ใดๆ ก็เห็นอยู่แต่ก็ไม่สามารถจะเดาเหตุผลของการกระทำได้หมดและก็ไม่มีใครทำการวัดเพื่อหาเหตุผลของพฤติกรรมนี้

I คือ ความสนใจ เป็นความสนใจในเรื่องราว เหตุการณ์หรือวัตถุ โดยมีระดับของความตื่นตันที่เกิดขึ้นเมื่อได้ตั้งใจติดต่อกันหรือมีความตั้งใจเป็นพิเศษกับมัน

O คือ ความคิดเห็น เป็นไปในรูปคำพูดหรือเขียน “ตอบ” ที่บุคคลตอบต่อสถานการณ์ที่กระตุ้นเร้าที่มีการถามคำถาม ความคิดเห็นเราใช้เพื่ออธิบายการแปลความหมาย การคาดคะเนและการประเมินค่า เช่น เชื่อในสิ่งซึ่งบุคคลอื่นตั้งใจ ความเชื่อเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต ประเมินรางวัลที่จะได้รับจากการเลือกทางเลือกและโทษที่จะเป็นผลของการเลือกทางเลือก

ภาพประกอบ 6 อิทธิพลของ AIO ต่อแบบการใช้ชีวิต (Lifestyle)

ที่มา : อดุลย์ จาตุรงค์กุล; และ ดลยา จาตุรงค์กุล. (2549). พฤติกรรมผู้บริโภค. หน้า 295.

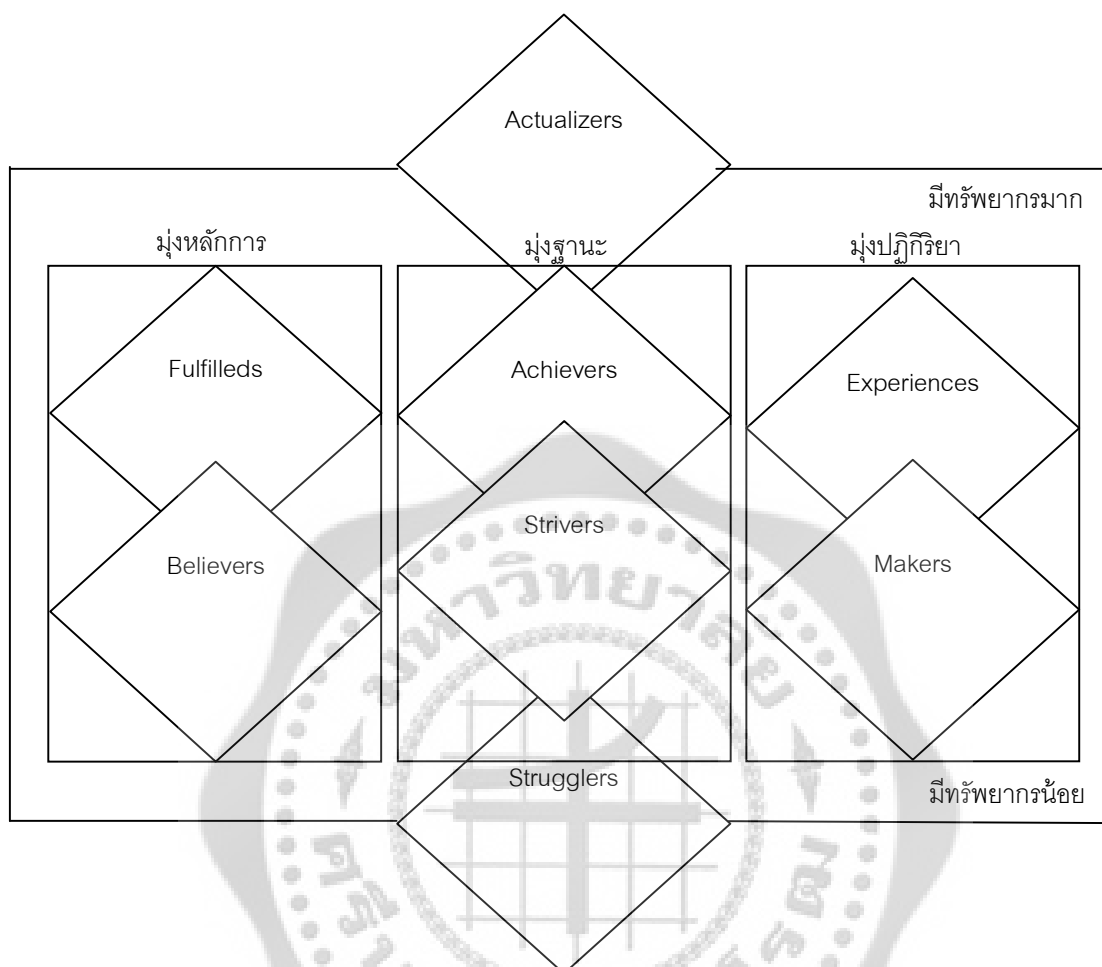
จากรูปดังกล่าวนี้ เราจะเห็นข้อมูลทางประชากรศาสตร์ที่นิยมพิจารณาใช้กัน เพื่อทำการแบ่งส่วนตลาดเพราะมันเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและยังหาได้ง่ายอีกด้วย อย่างไรก็ตาม การประชากรศาสตร์โดยตัวของมันเองมีได้ก่อให้เกิดพฤติกรรม ผู้บริโภคไม่ซื้อชุดเล่นเทนนิสเพราะเขาเป็นหนุ่มเป็นสาว เขาซื้อเพราะเขาสดชื่นรื่นรมย์กับ (Lifestyle) ของชีวิตนอกบ้านการเล่นกีฬาที่น่าตื่นเต้นและก็เผชิญที่บุคคลพวกนี้เป็นหนุ่มสาวจริงๆ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าประชากรศาสตร์มีความเป็นสัมพันธ์กับพฤติกรรมแต่ไม่สามารถใช้อธิบายพฤติกรรมได้ นักการตลาดจึงมุ่งเน้นไปเพื่อศึกษาให้รู้มากขึ้นในเรื่องทำไมผู้บริโภคจึงก่อพฤติกรรมอย่างที่เขากำ ผลที่ได้ปรากฏว่าแบบการใช้ชีวิตกระทบต่อผลิตภัณฑ์ที่เขาซื้อและตราที่เขา นิยมอีกด้วยลองพิจารณาตัวอย่างต่อไปนี้

นาง ก. เลือกใช้แบบการใช้ชีวิตแบบ “มีส่วนร่วม” (Belonging Lifestyle) โดยแต่งตัวสไตล์เดิม และใช้เวลาส่วนมากกับครอบครัวและช่วยสังคม โดยเป็นกรรมการหมู่บ้านไปด้วย หรือ นาง ก. อาจเลือกแบบการใช้ชีวิตแบบ “ผู้จะมีความสำเร็จ” (Achiever Lifestyle) โดยทำงานหนัก (ใช้เวลาทำงานมากกว่าคนอื่น) เดินทางมาก (ในฐานะพนักงานขาย) และเล่นกอล์ฟด้วย

แบบของการใช้ชีวิตแบบใดมีความสัมพันธ์กับการใช้ผลิตภัณฑ์ แต่มีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์คนละอย่างคนละประเภทกัน อย่างไรก็ตามการเข้าใจถึงกิจกรรม ความสนใจและความคิดเห็นรวมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างแบบของการใช้ชีวิตเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ วางราคา ส่งเสริมการตลาดและการจัดจำหน่ายได้

การทำความเข้าใจวิธีที่ทำการกิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็นรวมกัน จะสร้างแบบของการใช้ชีวิตขึ้นและใช้เป็นหลักในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตั้งราคา ทำการส่งเสริมตลาดและวางกลยุทธ์ในการจัดจำหน่ายได้อย่างดีเลิศ ถ้านาย ก. เลือกใช้แบบของการใช้ชีวิต “การมีส่วนร่วมด้วย Belonging” แบบของการใช้ชีวิตแบบนี้ทำให้นาย ก. สวมเสื้อผ้าที่แสดงถึงความเป็นนักอนุรักษ์นิยม ไม่ใช้เวลาส่วนมากกับตนเองแต่ใช้เวลาส่วนใหญ่กับครอบครัวและช่วยเทศบาลนครงค์เพื่อความสะอาดของบ้านเมือง นักการตลาดพยายามแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับกลุ่มลูกค้าที่มีแบบการใช้ชีวิตเหมือนกัน เช่น ผู้ผลิตคอมพิวเตอร์พบว่าผู้ซื้อคอมพิวเตอร์เป็นพวก “มุ่งที่ความสำเร็จ” จึงสร้างตรา ยี่ห้อที่ชี้ถึงแบบของการใช้ชีวิตเพื่อนำสู่ความสำเร็จ

การจัดกลุ่มแบบการใช้ชีวิตที่นิยมใช้กันอีกแบบหนึ่งก็คือ SRI Values and Lifestyle (VALS) Framework VALS 2 จำแนกบุคคลตามวิธีการใช้เงินและเวลาของเขา VALS 2 แบ่งผู้บริโภคเป็น 8 กลุ่มทั้ง 8 กลุ่มพิจารณาได้ทั้ง 2 แ่ง คือ Self-Orientation กับ Resources

ภาพประกอบ 7 การจำแนกแบบการใช้ชีวิต

ที่มา : อุดลย์ จาตุรงค์กุล; และ ดลยา จาตุรงค์กุล. (2549). พฤติกรรมผู้บริโภค. หน้า 297.

กลุ่ม Self-Orientation ประกอบด้วย

1. บริโภคประเภทมุ่งในหลักการ (Principle-oriented consumers) เป็นผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าโดยอิงกับทัศนะของเขามุ่งต่อโลกที่ล้อมรอบตัวเขา
2. ผู้บริโภคประเภทมุ่งฐานะ (Status-oriented buyer) เป็นผู้ที่ซื้อสินค้าโดยอิงกับปฏิบัติและความคิดเห็นของผู้อื่น
3. ผู้บริโภคประเภทมุ่งที่ปฏิบัติ (Action-oriented buyer) เป็นผู้ที่ถูกผลักดันให้ทำการซื้อสินค้าเพราะความปรารถนาที่จะทำกิจกรรม ปรารถนาในความหลากหลายและต้องการจัดการกับความเสี่ยง

กลุ่มผู้บริโภคที่อยู่ในกลุ่ม Self-Orientation กลุ่ม (1) - (3) นี้ จะถูกจำแนกเป็นกลุ่มที่มีทรัพยากรมาก (Abundant Resources) และกลุ่มที่มีทรัพยากรน้อย (Minimal Resources) นอกจากนี้ ผู้บริโภคที่มีทรัพยากรระดับสูงมากและต่ำมากจะถูกจำแนกโดยไม่คำนึงว่าจะเป็กลุ่ม Self-Orientation หรือไม่ (Actualizers และ Strugglers) กลุ่ม VALS 2 8 กลุ่ม ดังนี้

1. Actualizers ประกอบด้วยบุคคลที่มีรายได้สูงที่สุดและทรัพยากรเป็นจำนวนมากที่ทำให้เขาสามารถอยู่ในกลุ่ม Self-Orientation ภาพพจน์เป็นเรื่องสำคัญต่อเขา---ไม่ใช่เพื่อแสดงฐานะแต่เพื่อขยายให้เห็นถึงรสนิยม ความเป็นอิสระ บุคคลประเภทนี้มีความสนใจกว้างขวาง เปิดรับการเปลี่ยนแปลง และมีแนวโน้มที่จะซื้อ “สิ่งที่สวยสดสำหรับชีวิต”

2. Fulfilleds เป็นพวก “มืออาชีพ” ที่มีการศึกษาดี มีความรับผิดชอบและสูงด้วยวุฒิภาวะ กิจกรรมเพื่อการพักผ่อนมุงที่บ้านของพวกเขา เป็นผู้ที่มีข่าวสารพร้อมมูลและยังเปิดรับความคิดเห็นใหม่ๆ อีกด้วย เป็นพวกที่มีรายได้สูงและเป็นผู้บริโภคที่มีพฤติกรรมตามค่านิยม (Value-oriented consumers)

3. Believers ประกอบด้วยผู้บริโภคที่เป็นพวกอนุรักษนิยม รายได้พอประมาณ นิยมผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศและเป็นตราที่ “ติดตลาด” ชีวิตมุงที่ครอบครัว วัด ชมรม และประเทศชาติ

4. Achievers ประกอบด้วยบุคคลที่อนุรักษนิยมทางการเมือง มุงที่งาน ความสำเร็จ แสวงหาความพอใจจากงานและครอบครัว ยกย่องในอำนาจและยึดมั่นในฐานะนิยมสินค้า “ติดตลาด” ที่แสดงถึงความสำเร็จ

5. Strivers ประกอบด้วยบุคคลที่มีค่านิยมคล้ายกับพวก Achievers แต่มีทรัพยากรทางจิตวิทยาสังคมและเศรษฐกิจน้อยกว่า สไตล์มีความสำคัญมากต่อพวกนี้ เพราะเขาพยายามเลียนแบบผู้บริโภคที่อยู่ในกลุ่มที่มีทรัพยากรมากกว่ากลุ่มอื่น

6. Experiences เป็นผู้บริโภคที่ “หิว” และใช้จ่ายเป็นอย่างมากกับเสื้อผ้า ฟาสต์ฟูด ดนตรี และของโปรตของวัยรุ่น เนื่องจากมีความเป็นเด็กกว่ากลุ่มอื่นๆ พวกเขาจึงใช้พลังงานมากให้กับการออกกำลังกายและกิจกรรมทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกนี้ชอบสิ่งใหม่ๆ

7. Makers ประกอบด้วยบุคคลที่ชอบก่ออิทธิพลต่อสิ่งแวดล้อมโดยปฏิบัติการต่างๆ พวกเขานิยมความเพียงพอในตัวเอง มุงแต่สิ่งที่ตนคุ้นเคย ครอบครัว งาน และการพักผ่อนร่างกาย นิยมแต่สินค้าที่ดูง่ายหรือแสดงหน้าที่ให้เห็นง่าย เช่น เครื่องมือต่างๆ เครื่องมือตกปลา เป็นต้น

8. Struggles ประกอบด้วยบุคคลที่มีรายได้ต่ำสุดและมีทรัพยากรน้อยที่สุดในกลุ่ม Self-Orientation เนื่องจากมีทรัพยากรจำกัด พวกเขาจึงมักเป็นผู้บริโภคที่ซื้อสัตย์ต่อตราหือ การจำแนกแบบการใช้ชีวิตแบบนี้มีประโยชน์มาก แต่มันไม่สามารถใช้ได้กับทุกประเทศ อย่างไรก็ตาม แนวความคิดเกี่ยวกับแบบของการใช้ชีวิตสามารถช่วยนักการตลาดให้เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของผู้บริโภค และวิถีทางที่มันกระทบต่อพฤติกรรมที่ซื้อได้

4. ความรู้เกี่ยวกับอาหารมังสวิรัต

ความหมายและประเภทของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัต

มังสวิรัต มาจากคำว่า “มังสะ” แปลว่าเนื้อสัตว์ รวมกับคำว่า “วิรัต” แปลว่า ปราศจากความยินดีหรือดเว้น ดังนั้นอาหารมังสวิรัต จึงหมายถึง อาหารที่ไม่มีเนื้อสัตว์เป็นส่วนประกอบ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Vegetarian Food ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นอาหารที่ใช้พืชผัก ผลไม้เป็นหลักในการประกอบอาหาร เช่น ข้าวกล้อง, ถั่วเหลือง, เห็ด, งา, ผลไม้ตามฤดูกาล ฯลฯ และใช้เครื่องปรุงรสที่ทำจากพืช ได้แก่ น้ำมันพืช, กะปิเจ, ซีอิ้วขาว เป็นต้น

ประเภทของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถแบ่งตามชนิดของอาหารที่รับประทานได้ 6 ประเภท ใหญ่ ๆ คือ

1. มังสวิรัตแบบเคร่งครัด (Pure vegetarian หรือ Vegan) หมายถึง กลุ่มที่บริโภคอาหารที่ได้จากพืชเท่านั้น
2. มังสวิรัตที่ดื่มนม (Lacto-vegetarian) หมายถึงกลุ่มที่บริโภคอาหาร ที่ประกอบด้วยอาหารจากพืช นม และผลิตภัณฑ์ของนม ไม่มีไข่และเนื้อสัตว์
3. มังสวิรัตที่ดื่มนมและกินไข่ (Ovo-lacto vegetarian) หมายถึง กลุ่มที่บริโภคอาหารที่ประกอบด้วยอาหารจากพืชไข่ และนม แต่ไม่มีเนื้อสัตว์
4. มังสวิรัตที่รับประทานผลไม้ (Fruitarian) หมายถึง กลุ่มที่บริโภคแต่ผลไม้สด ผลไม้แห้ง อาจมีถั่วเปลือกแข็ง น้ำมัน น้ำมันพืชจำพวกน้ำมันมะกอกบ้าง
5. มังสวิรัตแบบแมโครไบโอติก (Macrobiotic) หมายถึง กลุ่มที่ยึดหลักหยิน-หยาง ในการบริโภค โดยกลุ่มนี้จะแบ่งเป็น 10 ระดับ ตั้งแต่ -3 ถึง +7 ขึ้นอยู่กับความเคร่งครัด คือ ถ้าได้รับพลังงานจากธัญพืช ร้อยละ 10 จะอยู่ในระดับ -3 ถ้าได้รับพลังงานจากธัญพืชร้อยละ 100 จะอยู่ในระดับ +7 หรือเรียกว่า Zen macrobiotic ดังนั้นถ้ายิ่งบวกมากแสดงว่ายิ่งเคร่งครัดมาก
6. มังสวิรัตที่รับประทานปลา (Demi-vegan) หรือเรียกว่า มังสวิรัตครึ่งใบ หมายถึง กลุ่มที่บริโภคอาหาร ที่ประกอบด้วย อาหารจากพืชผลไม้ และเนื้อสัตว์จำพวกปลา โดยกลุ่มนี้จะหลีกเลี่ยงการบริโภคสัตว์ใหญ่ หรือพวกสัตว์ 4 เท้าทั้งหลาย แต่ยังคงกินปลา และอาหารทะเล เพราะถือว่าร่างกายจำเป็นต้องได้รับสารอาหารประเภทโปรตีนที่ได้จากเนื้อสัตว์

คุณค่าทางโภชนาการของอาหารมังสวิรัต

ร่างกายจะได้รับคุณค่าทางโภชนาการจากอาหารมังสวิรัตครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่นั้นต้องพิจารณาจากรูปแบบและวิธีการบริโภค โดยกลุ่มที่บริโภคไข่ นม หรือเนื้อสัตว์อื่นด้วยมักไม่มีปัญหาการขาดโปรตีน วิตามินและเกลือแร่ แต่กลุ่มที่มักประสบปัญหาที่สุดคือ กลุ่มมังสวิรัตแบบเคร่งครัด และกลุ่มที่รับประทานแต่ผลไม้ ซึ่งหากมีได้วางแผนการบริโภคให้ถูกต้องแล้วก็อาจเกิดปัญหาการขาดสารอาหารได้

1. **โปรตีน** โปรตีนในอาหารมังสวิรัตินั้นเป็นโปรตีนที่มีคุณภาพด้อย เนื่องจากมีกรดอะมิโนจำเป็นไม่ครบถ้วน เช่น ข้าว มีเมทไทโอนีนสูงแต่มีไลซีนต่ำ เมื่อรับประทานร่วมกับถั่วเมล็ดแห้งต่าง ๆ และงาซึ่งมีเมทไทโอนีนต่ำแต่มีไลซีนสูง ก็จะช่วยเสริมคุณภาพซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้ที่บริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นได้รับโปรตีนที่มีคุณภาพครบถ้วน

2. **ไขมัน** ไขมันที่ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินั้น ได้รับนั้น เป็นไขมันพืช ซึ่งส่วนใหญ่จะมีส่วนประกอบของกรดไขมันไม่อิ่มตัว ได้แก่ กรดลิโนเลอิก และกรดลิโนเลนิก ในปริมาณสูง โดยเฉพาะในน้ำมันข้าวโพด น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันงา ส่วนน้ำมันมะพร้าวและน้ำมันปาล์มจะมีกรดไขมันไม่อิ่มตัวต่ำ

3. **คาร์โบไฮเดรต** ไม่พบการขาดคาร์โบไฮเดรตในกลุ่มผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินั้น เพราะปกติมีการรับประทานข้าว แป้ง น้ำตาล ถั่วเมล็ดแห้งต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นแหล่งให้พลังงานแก่ร่างกาย

4. **เหล็ก** เหล็ก เป็นสารอาหารที่พบว่ามีปัญหาการขาดมากในกลุ่มผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินั้น เนื่องจากเหล็กจากพืชจะถูกดูดซึมได้ไม่ดีเท่ากับเหล็กที่ได้จากเนื้อสัตว์ แต่ผู้ที่รับประทานมังสวิรัตินั้น โดยรับประทานผัก ผลไม้ ซึ่งอุดมไปด้วยวิตามินซีอย่างเพียงพอ นั้น จะส่งผลช่วยในการดูดซึมธาตุเหล็ก ทำให้ลดความเสี่ยงในการขาดธาตุเหล็กลดลง

5. **แคลเซียม** ในอาหารมังสวิรัตินั้น การดูดซึมแคลเซียมของผักใบเขียวจะไม่ดีเท่า นมหรือกระดูกสัตว์ แต่แคลเซียมในผักจำพวกคะน้า กวางตุ้ง บล็อกโคลี สามารถดูดซึมได้ดีเช่นเดียวกับนม แต่ทั้งนี้ต้องรับประทานในปริมาณมาก นอกจากนี้แคลเซียมยังพบมากในถั่วเมล็ดแห้งและงา

6. **สังกะสี** ในอาหารมังสวิรัตินั้น พบว่ามีการดูดซึมสังกะสีค่อนข้างต่ำโดยสังกะสีมักจะมีมากในข้าวซ้อมมือ ถั่วเมล็ดแห้งต่าง ๆ ซึ่งถ้ามีการรับประทานให้เพียงพอ ก็จะไม่มีปัญหาการขาดธาตุสังกะสี

7. **วิตามินบี 1** มีผู้ศึกษาพบว่ามีความเสี่ยงขาดวิตามินบี 1 ในกลุ่มผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นแบบเคร่งครัด เนื่องจากมีการรับประทานอาหารไม่ถูกส่วนหรือไม่เหมาะสม แต่ทั้งนี้ผู้บริโภคสามารถรับประทานข้าวกล้องแทนข้าวขาวเพื่อให้ร่างกายได้รับวิตามินบี 1 ได้

8. **วิตามินบี 12** โดยส่วนใหญ่วิตามินบี 12 จะพบในอาหารที่มาจากสัตว์ เช่น เครื่องใน หอย ไข่ นม ส่วนในอาหารมังสวิรัตินั้นจะพบน้อยมาก แต่ถ้าเป็นอาหารหมักจะพบวิตามินบี 12 มากขึ้น เช่น เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว กะปิเจที่ทำมาจากถั่วหมัก และแบคทีเรียบางชนิดในลำไส้ของมนุษย์สามารถสร้างวิตามินบี 12 ได้

9. **วิตามินบี 2, วิตามินซี, วิตามินอี และเบต้าแคโรทีน** ในอาหารมังสวิรัตินั้นจำพวกผักและผลไม้จะอุดมไปด้วย วิตามินบี 2, วิตามินซี, วิตามินอี และเบต้าแคโรทีน ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นสารแอนติออกซิแดนท์ ช่วยขจัดอนุมูลอิสระซึ่งก่อให้เกิดโรคมะเร็ง โรคหัวใจขาดเลือด โรคเบาหวาน ต้อกระจก

และทำให้เซลล์ต่าง ๆ เสื่อมเร็ว ทำให้แก่ก่อนวัย นอกจากนี้ ในพืชยังมีสาร Photochemical หรือ พฤษเคมี ที่ช่วยในการยับยั้งการก่อตัวของมะเร็งได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาหารมังสวิรัตินี้จะมีคุณค่าทางโภชนาการครบถ้วนก็ต่อเมื่อนำเอาวัตถุดิบหลายชนิดที่เป็นแหล่งของสารอาหารหลัก ๆ มาประกอบเป็นอาหารร่วมกัน ไม่ใช่เลือกบริโภคเพียงชนิดใดชนิดหนึ่งอันจะทำให้เกิดการขาดสารอาหารที่มีความจำเป็นต่อร่างกายได้

ความเสี่ยงต่อความบกพร่องทางโภชนาการของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัติน

การขาดโปรตีน อาหารมังสวิรัตินี้สำหรับผู้ใหญ่มักมีปริมาณโปรตีนเพียงพอ แต่สำหรับเด็กที่อยู่ในวัยกำลังเจริญเติบโตไม่ควรบริโภคอาหารมังสวิรัตินแบบเคร่งครัด เพราะความต้องการโปรตีนของร่างกายมีปริมาณสูง แต่ความจุของกระเพาะอาหารมีจำกัด ทำให้ไม่สามารถรับประทานอาหารในปริมาณมากเพื่อให้ได้โปรตีนเพียงพอได้ นอกจากนี้แหล่งอาหารโปรตีนที่ได้จากพืช เช่น ถั่วต่าง ๆ แม้ว่า จะมีโปรตีนสูงแต่ย่อยยาก และคุณภาพต่ำกว่าโปรตีนที่ได้จากเนื้อสัตว์

การขาดพลังงาน พบว่า นักมังสวิรัติน อาจได้รับพลังงานไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย ทั้งนี้เพราะอาหารมังสวิรัตินส่วนใหญ่มีพลังงานต่ำ มีน้ำและใยอาหารมากความเสี่ยงต่อการขาดพลังงานมีมากในเด็กที่กำลังเจริญเติบโต หญิงมีครรภ์และให้นมบุตร รวมทั้งผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินแบบเคร่งครัดที่นิยมรับประทานอาหารวันละ 1-2 มื้อ อาจทำให้ร่างกายได้รับพลังงานไม่เพียงพอจนเกิดภาวะน้ำตาลในเส้นเลือดต่ำ

การขาดวิตามิน การศึกษาส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่วิตามินบี 12 เพราะพบได้ในน้อยในอาหารมังสวิรัติน แต่เนื่องจากวิตามินบี 12 สามารถเก็บสะสมในตับและเนื้อเยื่อต่าง ๆ ได้ เมื่อได้รับวิตามินบี 12 ไม่พอ ร่างกายสามารถนำจากส่วนที่เก็บสะสมออกมาใช้ได้นานถึง 5 ปี จึงไม่ค่อยพบผู้ที่ขาดวิตามินบี 12 ในช่วงแรก ๆ แต่ถัรับประทานมังสวิรัตินชนิดเคร่งครัดติดต่อกันเกิน 5 ปี อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่น่าไปสู่ภาวะโลหิตจางได้ (ประไพศรี, 2530) วิตามินดี เป็นสารอาหารอีกชนิดหนึ่งที่อาจพบการขาดได้ในผู้บริโภคอาหารมังสวิรัติน เพราะอาหารพวกพืชจะมีวิตามินดีในปริมาณต่ำ และอาจทำให้เกิดโรคกระดูกพรุน (Osteoporosis) หรือโรคกระดูกอ่อน (Rickets) ได้ อย่างไรก็ตามถ้าหากได้รับแสงแดดเพียงพอในแต่ละวันก็จะไม่มีปัญหาในการขาด

การขาดแร่ธาตุ อาหารมังสวิรัตินประกอบด้วยพืชผัก ผลไม้เป็นส่วนใหญ่ ทำให้มีพวกใยอาหารแทนนิน ไฟเตท และออกซาเลทสูง ซึ่งสารเหล่านี้มีผลขัดขวางการดูดซึมของแร่ธาตุบางชนิด เช่น เหล็ก แคลเซียม สังกะสี และทองแดง ทำให้ร่างกายได้รับแร่ธาตุเหล่านี้ลดลง

ที่มา : กองโภชนาการ กรมอนามัย. กระทรวงสาธารณสุข. (2546). รายงานการสำรวจภาวะอาหารและโภชนาการของประเทศไทย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรพิมล จันทรโถ (2527: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง มูลเหตุจูงใจในการบริโภคอาหารมังสวิรัตินักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ค่าสถิติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่บริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นส่วนใหญ่ มีช่วงอายุระหว่าง 21-23 ปี และรองลงมาคือช่วงอายุ 24-27 ปี ส่วนสาเหตุที่บริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นเป็นครั้งแรก พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ต้องการทดลองบริโภค และรองลงไปคือ บริโภคเพราะได้รับความรู้จากสื่อต่าง ๆ ของนิทรรศการ

ผ่องศรี อุ่มทอง (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินในเขตกรุงเทพมหานคร บริเวณร้านขายอาหารมังสวิรัตินั้นหน้าตลาดดอกไม้การตลาดเพื่อการเกษตร บริเวณศูนย์การค้ามาบุญครองเซ็นเตอร์ สำนักสันตติโศก ตลอดจนร้านขายอาหารมังสวิรัตินในมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี และโดยส่วนใหญ่แล้วจะบริโภคโดยไม่มีใครชักชวนแต่บริโภคเพื่อเป็นการทดลอง

อรุณี อภิชาติสร่างกูร, สากันต์ สุวรรณการ, ประสงค์ ศิริวงศ์ไฉชาติ, พัทรินทร์ ระวียัน และพรชัย ราชตะนะพันธ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มและศักยภาพในการผลิตอาหารมังสวิรัตินในเชิงพาณิชย์ โดยได้ศึกษาข้อมูลโดยทั่วไปของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินในจังหวัดกรุงเทพฯ และเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นทั้งเพศหญิงและชายในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน มีอายุอยู่ในช่วง 36-60 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีรายได้ 8,000 บาท – 15,000 บาทต่อเดือน มีระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นเฉลี่ย 1-5 ปี และสิ่งจูงใจสำคัญที่ทำให้รับประทานอาหารมังสวิรัตินั้นคือการรับประทานเพื่อสุขภาพ

เครือทิพย์ ปุระณะสุนทร (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัติน : ศึกษากรณีร้านชมรมมังสวิรัตินั้นแห่งประเทศไทย ตลาดนัดจตุจักร พบว่า ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นในประเทศไทยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีรายได้ 6,000 – 15,000 บาทต่อเดือน มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีมัธยมศึกษาตอนปลาย-ปวส. มีระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตินั้นตั้งแต่ 1-5 ปี และเกิน 5 ปีขึ้นไป โดยมีจำนวนใกล้เคียงกัน นับถือศาสนาพุทธ โดยมีการปฏิบัติศาสนกิจทั้งแบบเคร่งครัดและไม่เคร่งครัด และปัจจัยด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับการมาบริโภคอาหารมังสวิรัตินั้น

ลดาพร พงศ์ศิริวิลาส (2544 : 61) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-45 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ย 10,001-20,000 บาท และโดยส่วนใหญ่จะดูแลสุขภาพของตนเอง ด้วยวิธีการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ครบ 5 หมู่ ส่วนปัจจัยสำคัญในการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อสุขภาพคือ ประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์

ปิยวรรณ ท้าใหญ่ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเสี่ยงต่อการเกิดโลหิตจางในกลุ่มผู้บริโภคมังสวิรัติ ในชุมชนสันตือโศก กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคมังสวิรัติในชุมชนสันตือโศก ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-40 ปี มีระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติโดยเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี มีภาวะโภชนาการอยู่ในระดับปกติ ได้รับปริมาณพลังงาน คาร์โบไฮเดรต และไขมันต่ำกว่าค่าที่ RDA กำหนด ส่วนโปรตีน เหล็ก และวิตามินได้รับสูงกว่าค่าที่ RDA กำหนด พบภาวะการเป็นโลหิตจางรวมเท่ากับ ร้อยละ 54.76 โดยพบภาวะการเป็นโลหิตจางในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ยุทธนา โชคสุขสำราญ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร โดยพฤติกรรมผู้บริโภคส่วนใหญ่จะนิยมรับประทานผลิตภัณฑ์เสริมอาหารกลุ่มสารสกัดจากพืช ซึ่งมักนิยมซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารจากพนักงานขาย ซึ่งส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารว่า เพื่อบำรุงร่างกาย โดยตนเองจะเป็นบุคคลที่มีส่วนในการตัดสินใจซื้อมากที่สุด และ สำหรับค่าใช้จ่ายในการซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารจะอยู่ในช่วงประมาณ 1,000-2,000 บาทต่อครั้ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “เรื่อง พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร” โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญในการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในงานศึกษาวิจัย คือ เป็นผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้ เนื่องจากไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่นอนได้จึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (กัลยาพานิชย์บัญชา. 2545: 25-26)

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

โดยที่ n แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง
 Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความมั่นใจ 95% (ระดับ 0.05)
 e แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่จะยอมให้เกิดขึ้นได้

ดังนั้น

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2} = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ คน}$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 385 คนและเพื่อเป็นการป้องกันความผิดพลาดของแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์จึงมีการสำรองไว้ 4 % ของกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 15 คนรวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเลือกพื้นที่ โดยการจับฉลากเลือกเขตพื้นที่การปกครองของกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 เขตจากเขตการปกครองทั้งหมด 50 เขต คิดเป็น 20% ของเขตการปกครอง โดยการจับฉลากเลือกเขตการปกครองได้ผลดังนี้

1. ลาดพร้าว
2. สวนหลวง
3. คลองเตย
4. บางรัก
5. ธนบุรี
6. ทวีวัฒนา
7. ปทุมวัน
8. พญาไท
9. จตุจักร
10. ห้วยขวาง

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) โดยการกำหนดสัดส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามจากแต่ละเขตการปกครองที่เลือกได้จากขั้นตอนที่ 1 จำนวนเขตละ 40 ตัวอย่าง รวมเป็น 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างตามที่พักอาศัย สถานที่ทำงาน หรือศูนย์การค้าในเขตการปกครองตามที่ได้เลือกไว้ในขั้นตอนที่ 1 จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 2

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายการวิจัย

2. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบทดสอบ จะได้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัยยิ่งขึ้น

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปขอรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ความเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหาและความเชื่อถือได้ เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งให้สมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของชุดคำถามของแต่ละตัวแปรด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach (กัลยาวันวิชัยบัญชา, 2544: 449) เพื่อทดสอบความคงที่ของชุดคำถาม ผลการทดสอบมีดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.863
2. รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.893
3. รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.721

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัต ประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ คือ เพศ อายุ ภูมิภาค อาชีพ ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีจำนวนทั้งสิ้น 7 ข้อ ตั้งแต่ข้อที่ 1-7 โดยข้อคำถามจะเป็นลักษณะให้เลือกตอบตามความเหมาะสมตามลักษณะของผู้ใช้บริการแต่ละคน เป็นลักษณะแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed Ended Response Questions) ดังนี้

ข้อที่ 1. เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2. อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ(Ordinal Scale)

ข้อที่ 3. ภูมิลำเนาเดิม เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ(Nominal Scale)

ข้อที่ 4. ลักษณะการอยู่อาศัย เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ(Nominal Scale)

ข้อที่ 5. ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ(Ordinal Scale)

ข้อที่ 6. อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ(Nominal Scale)

ข้อที่ 7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ(Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคโดยเป็นลักษณะแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed Ended Response Questions) ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ทั้งหมดจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพความสนใจที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัต โดยสอบถามความคิดเห็นทางด้านรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตเป็นแบบสอบถามชนิดคำถามปลายปิด (Closed-ended Question) ซึ่งลักษณะคำถามประกอบด้วยข้อความที่เป็นการให้ความสำคัญในแต่ละด้าน ใช้ระดับวัดข้อมูลประเภทอัตราภาคชั้น (Interval scale) เป็นการวัดแบบ Likert Scale มี 5 ระดับโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนโดย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 3 ตอนที่ 1 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มีระดับกิจกรรมและความถี่ทำเป็นประจำ	เท่ากับ 5 คะแนน
มีระดับกิจกรรมและความถี่ทำเป็นบ่อยครั้ง	เท่ากับ 4 คะแนน
มีระดับกิจกรรมและความถี่ทำบ้างไม่ทำบ้าง	เท่ากับ 3 คะแนน
มีระดับกิจกรรมและความถี่นานๆทำที	เท่ากับ 2 คะแนน
มีระดับกิจกรรมและความถี่ไม่ทำเลย	เท่ากับ 1 คะแนน

ส่วนที่ 3 ตอนที่ 2 ความสนใจที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มีระดับความสนใจและความถี่มากที่สุด	เท่ากับ 5 คะแนน
มีระดับความสนใจและความถี่มาก	เท่ากับ 4 คะแนน
มีระดับความสนใจและความถี่ปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน
มีระดับความสนใจและความถี่น้อย	เท่ากับ 2 คะแนน
มีระดับความสนใจและความถี่น้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน

ส่วนที่ 3 ตอนที่ 3 bความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตติและการดูแลสุขภาพ
เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มีระดับความคิดเห็นและความถี่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ 5 คะแนน
มีระดับความคิดเห็นและความถี่เห็นด้วย	เท่ากับ 4 คะแนน
มีระดับความคิดเห็นและความถี่เฉยๆ	เท่ากับ 3 คะแนน
มีระดับความคิดเห็นและความถี่ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ 2 คะแนน
มีระดับความคิดเห็นและความถี่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ 1 คะแนน

ระดับเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของ
ชั้นได้ดังนี้(มัลลิกานูนาค. 2537: 29)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยแบบสอบถามดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 – 5.00 หมายถึง ทำเป็นประจำ,มากที่สุด, เห็นด้วย
อย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 – 4.20 หมายถึง ทำเป็นบ่อยครั้ง, มาก, เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 – 3.40 หมายถึง ทำบ้างไม่ทำบ้าง, ปานกลาง, เฉยๆ

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 – 2.60 หมายถึง นานๆทำที, น้อย, ไม่เห็นด้วยอย่าง
ยิ่ง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่ทำเลย, น้อยที่สุด, ไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่ง

เพื่อการทดสอบสถิติไคสแควร์(Chi-Square) ผู้วิจัยจึงได้ปรับเกณฑ์การให้คะแนน
ค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับโดยใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้นได้ดังนี้ (มัลลิกาบุณนาท. 2537: 29)

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 33 \end{aligned}$$

แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.68 – 5.00 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.34 – 2.67 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 2.33 หมายถึง น้อย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญ 2 แห่งคือ

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ(Secondary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับในอดีตวารสารหนังสือสิ่งพิมพ์เอกสารทางวิชาการและข้อมูลที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ(Primary Data) โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจาก
กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนโดยการส่งแบบสอบถามให้กับผู้ตอบแบบสอบถามพร้อมทั้งชี้แจงข้อมูลและ

รอเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งนี้จากการแจกแบบสอบถามจำนวน 400 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์กลับมามีจำนวน 400 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาดำเนินการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรมเพื่อทำการประมวลผลตามสถิติต่างๆที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐานโดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Level of Significance) การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามจะทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆดังนี้

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป (อภิสิทธิ์ จันทานี. 2538: 75)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ค่าความถี่ที่สำรวจได้

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สูตรค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) หรือ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 56)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) เพื่อใช้แปลความหมายข้อมูลต่างๆ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541:87)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

4. สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การทดสอบความเชื่อมั่นของชุดคำถามที่ใช้เป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล (Reliability of the test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)(กัลยาพานิชย์ บัญชา. 2544: 125-126) จากสูตรดังนี้

$$Cronbach's \alpha = \frac{k \overline{Covariance} / \overline{Variance}}{1 + (k-1) \overline{Covariance} / \overline{Variance}}$$

เมื่อ $Cronbach's \alpha$ แทนค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 k แทนจำนวนคำถาม
 $\overline{Covariance}$ แทนค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนระหว่างคำถาม
 $\overline{Variance}$ แทนค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของชุดคำถามโดยค่าที่ใกล้เคียง 0.7 เป็นต้นไปแสดงว่ายอมรับว่ามีค่าความเชื่อมั่น

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสถิติ Pearson Chi-Square ค่าสถิติ Chi-Square (χ^2) โดยทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร Chi-Square Test (นราศรี ไววนิชกุล; ชูศักดิ์ อุดมศรี. 2541) และทำการทดสอบเพิ่มเติมเมื่อค่า Chi-Square มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ โดยทดสอบความสัมพันธ์ด้วย สถิติ Cramer's V

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ χ^2 แทนไค-สแควร์ (Chi-Square)
 O แทนค่าความถี่ที่ได้จากการสังเกต (Observed Frequency)
 E แทนค่าความถี่ที่คาดหวัง (Expected Frequency)
 K แทน จำนวนประเภทหรือจำนวนกลุ่ม

สถิติ Cramer's V ทำการวัดขนาดความสัมพันธ์เมื่อมีตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งหรือทั้งสองตัวเป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยวานิชย์บัญชา.2545: 182)

$$Cramer's \ V = \sqrt{\frac{\chi^2}{n(t-1)}}$$

เมื่อ Cramer's V แทนค่า สัมประสิทธิ์ Cramer's V
 χ^2 แทนค่า Chi-Square
 n แทนค่า ขนาดของตัวอย่าง
 t แทนค่า จำนวนแถวหรือจำนวนสดมภ์ที่มีค่าน้อย

สถิติ Somers' D ใช้ทำการวัดขนาดความสัมพันธ์เมื่อมีตัวแปรทั้งสองตัวแปรเป็น Ordinal scale โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาปริสฺฐิ. 2545: 332)

$$Somers' \ d = \frac{NS - ND}{NS + ND + T}$$

เมื่อ *Somer's d* แทนไค-สแควร์(Chi-Square)

NS แทนจำนวนคู่ที่มีอันดับเหมือนกันทั้ง 2 ตัวแปร

ND แทนจำนวนคู่ที่มีอันดับต่างกันทั้ง 2 ตัวแปร

T แทน จำนวนคู่ที่มีลำดับการเรียงซ้ำของตัวแปรตาม

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 324)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระดับความสัมพันธ์

0.91 – 1.00 สัมพันธ์สูงมาก

0.71 – 0.90 สัมพันธ์สูง

0.31 – 0.70 สัมพันธ์ปานกลาง

0.01 – 0.30 สัมพันธ์ต่ำ

0.00 ไม่สัมพันธ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการทำวิจัย เรื่องพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

n	แทน	จำนวนผู้บริโภครวมตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
χ^2	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในไค-สแควร์ (Chi-square)
Cramer's V	แทน	ระดับความสัมพันธ์ในการวัดตัวแปรมาตรฐานบัญญัติ
Somers' D	แทน	ระดับความสัมพันธ์ในการวัดตัวแปรมาตรฐานเรียงลำดับ
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคลและรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครจำนวน 400 ราย โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ภูมิภาค
เดิม ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยแจกแจงเป็นค่าจำนวน
และค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
1.1 ชาย	150	37.5
1.2 หญิง	250	62.5
รวม	400	100.0
2.อายุ		
2.1 15 - 24 ปี	36	9.0
2.2 25 - 34 ปี	296	74.0
2.3 35 - 44 ปี	56	14.0
2.4 45 ปีขึ้นไป	12	3.0
รวม	400	100.0
3.ภูมิภาคเดิม		
3.1 กรุงเทพมหานคร	136	34.0
3.2 ภาคกลาง (ยกเว้น กทม.)	84	21.0
3.3 ภาคตะวันออก	25	6.3
3.4 ภาคเหนือ	44	11.0
3.5 ภาคใต้	62	15.5
3.6 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	49	12.3
รวม	400	100.0

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
4. ลักษณะการอยู่อาศัย		
4.1 อยู่คนเดียว	156	39.0
4.2 อยู่ร่วมกับบุคคลอื่น	244	61.0
รวม	400	100.0
5. ระดับการศึกษา		
5.1 ประถมศึกษา	0	0
5.2 มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	56	14.0
5.3 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	292	73.0
5.4 สูงกว่าปริญญาตรี	52	13.0
รวม	400	100.0
6. อาชีพ		
6.1 นักเรียน นักศึกษา	4	1.0
6.2 ลูกจ้าง พนักงานบริษัทเอกชน	340	85.0
6.3 ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24	6.0
6.4 เจ้าของกิจการ ธุรกิจส่วนตัว	32	8.0
รวม	400	100.0
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
7.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท	12	3.0
7.2 10,000 – 20,000 บาท	280	70.0
7.3 20,001 – 30,000 บาท	59	14.8
7.4 มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	49	12.3
รวม	400	100.0

ผลจากตาราง 2 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน โดยสามารถจำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และ เป็นเพศชาย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ 25 – 34 ปี จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีอายุ 35 – 44 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 กลุ่มที่มีอายุ 15 – 24 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีอายุมากกว่า 45 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ภูมิลำเนาเดิม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 136 คนคิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาคือภาคกลาง (ยกเว้น กทม.) จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ภาคใต้ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเหนือ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ภาคเหนือ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือภาคตะวันออก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ลักษณะการอยู่อาศัย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการอยู่อาศัยคืออยู่ร่วมกับบุคคลอื่น จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 และ อยู่คนเดียว จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมามีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 สูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ระดับประถมศึกษาจำนวน 0 คน คิดเป็น ร้อยละ 0

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็น ลูกจ้าง พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 340 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 รองลงมาคือ เจ้าของกิจการ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ นักเรียน นักศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองมาคือ กลุ่มที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 กลุ่มที่มีรายได้ 30,00 บาทขึ้นไป จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

เนื่องจากพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีจำนวนค่อนข้างน้อยในบางกลุ่ม ผู้วิจัยจึงทำการยุบรวมกลุ่มและแสดงข้อมูลจำนวนร้อยละ ใหม่เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานต่อไป ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (จัดกลุ่มใหม่)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 15 - 24 ปี	36	9.0
1.2 25 - 34 ปี	296	74.0
1.3 35 ปีขึ้นไป	68	17.0
รวม	400	100.0
2. ระดับการศึกษา		
2.1 มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	56	14.0
2.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	292	73.0
2.3 สูงกว่าปริญญาตรี	52	13.0
รวม	400	100.0
3. อาชีพ		
3.1 ลูกจ้าง พนักงานบริษัทเอกชน	340	85.0
3.2 นักเรียน นักศึกษาข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28	7.0
3.3 เจ้าของกิจการ ธุรกิจส่วนตัว	32	8.0
รวม	400	100.0
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
4.1 ต่ำกว่า 10,000 – 20,000 บาท	292	73.0
4.2 20,001 – 30,000 บาท	59	14.8
4.3 มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	49	12.3
รวม	400	100.0

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต ประกอบด้วยจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต มีอาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ค่าใช้จ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต และบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต วิเคราะห์โดยแจกแจงเป็นค่าจำนวนและค่าร้อยละ ดังนี้

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต	จำนวน	ร้อยละ
1. จุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
1.1 ราคาประหยัด	12	3.0
1.2 เพื่อสุขภาพที่ดี	244	61.0
1.3 บรรเทา – รักษาโรค	8	2.0
1.4 ข้อกำหนดทางศาสนา	4	1.0
1.5 ไม่ต้องการเบียดเบียนสัตว์	63	15.8
1.6 ความนิยมในปัจจุบัน	65	16.3
1.7 อื่นๆ	4	1.0
รวม	400	100.0
2. โอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
2.1 เทศกาลกินเจ	158	39.5
2.2 เฉพาะวันพระ	56	14.0
2.3 เฉพาะวันเกิด	20	5.0
2.4 ประจำทุกวัน	8	2.0
2.5 ไม่นั่นอน	158	39.5
รวม	400	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต	จำนวน	ร้อยละ
3. ความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
3.1 น้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์	252	63.0
3.2 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์	104	26.0
3.3 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์	28	7.0
3.4 มากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์	16	4.0
รวม	400	100.0
4. ระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
4.1 น้อยกว่า 1 ปี	146	36.5
4.2 1 – 3 ปี	167	41.8
4.3 3 – 6 ปี	16	4.0
4.4 มากกว่า 6 ปี	71	17.8
รวม	400	100.0
5. มีอาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
5.1 เช้า	40	10.0
5.2 กลางวัน	55	13.8
5.3 เย็น	138	34.5
5.4 ทุกมื้อ	167	41.8
รวม	400	100.0
6. ค่าจ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
6.1 น้อยกว่า 100 บาท	225	56.3
6.2 100 – 199 บาท	163	40.8
6.3 200 – 299 บาท	8	2.0
6.4 300 บาทขึ้นไป	4	1.0
รวม	400	100.0

ตาราง 4 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต	จำนวน	ร้อยละ
7. สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
7.1 ร้านขายอาหารมังสวิรัตโดยเฉพาะ	55	13.8
7.2 ร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัต	145	36.3
7.3 ทำทานเองที่บ้าน	88	22.0
7.4 ซื้อจากตลาด	108	27.0
7,5 อื่นๆ	4	1.0
รวม	400	100.0
8. บุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
8.1 ตนเอง	199	49.8
8.2 สมาชิกในครอบครัว	148	37.0
8.3 เพื่อน	49	12.2
8.4 บุคคลที่มีชื่อเสียง	4	1.0
รวม	400	100.0

ผลจากตาราง 4 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน โดยสามารถจำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

จุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ เพื่อสุขภาพที่ดี จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมา คือ บริโภคตามค่านิยมในปัจจุบัน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ไม่ต้องการเบียดเบียนสัตว์ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ราคาประหยัด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 บรรเทา – รักษาโรค จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ข้อกำหนดตามศาสนา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

โอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีโอกาสนในการบริโภคอาหารมังสวิรัตคือ เทศกาลกินเจและไม่แน่นอน จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 เฉพาะวันพระ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 เฉพาะวันเกิด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และประจำทุกวัน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ น้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมา 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0

ระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ 1 – 3 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 มากกว่า 6 ปีขึ้นไป จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และมีระยะเวลา 3 – 6 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

มื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ ทุกมื้อ จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา มื้อเย็น จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 มื้อกลางวัน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 และน้อยที่สุดคือมื้อเช้า จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ค่าจ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าจ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ น้อยกว่า 100 บาท จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมา 100 – 199 บาท จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 มีค่าจ่ายต่อมื้อ 200 – 299 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และ 300 บาทขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ ร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัต จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมา ซื้อมาจากตลาด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ทำทานเองที่บ้าน จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ร้านขายอาหารมังสวิรัตโดยเฉพาะ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 และอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

บุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ ตนเอง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมา สมาชิกในครอบครัว จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 เพื่อน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และบุคคลที่มีชื่อเสียง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม จุดประสงค์ในการบริโภคอาหาร มังสวิรัต โอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ค่าจ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สถานที่ในการบริโภคอาหาร มังสวิรัต และบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต (จัดกลุ่มใหม่)

พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต	จำนวน	ร้อยละ
1. จุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
1.1 ราคาประหยัด/บรรเทา – รักษาโรค/ข้อกำหนดทางศาสนา/อื่นๆ	28	6.0
1.2 เพื่อสุขภาพที่ดี	244	61.0
1.3 ไม่ต้องการเบียดเบียนสัตว์	63	15.8
1.4 ความนิยมในปัจจุบัน	65	16.3
รวม	400	100.0
2. โอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
2.1 เทศกาลกินเจ	158	39.5
2.2 เฉพาะวันพระ/ประจำทุกวัน	64	16.0
2.3 เฉพาะวันเกิด	20	15.0
2.4 ไม่แน่นอน	158	39.5
รวม	400	100.0
3. ความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
3.1 น้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์	252	63.0
3.2 1 – 2 ครั้งต่อสัปดาห์	104	26.0
3.3 3 ครั้งต่อสัปดาห์ขึ้นไป	44	11.0
รวม	400	100.0

ตาราง 5 (ต่อ)

พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต	จำนวน	ร้อยละ
4. ระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
4.1 น้อยกว่า 1 ปี	146	36.5
4.2 1 – 3 ปี	167	41.8
4.3 3 ปีขึ้นไป	87	21.8
รวม	400	100.0
5. ค่าจ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
5.1 น้อยกว่า 100 บาท	225	56.3
5.2 100 บาทขึ้นไป	175	43.8
รวม	400	100.0
6. สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
6.1 ร้านขายอาหารมังสวิรัตโดยเฉพาะ/อื่นๆ	59	14.8
6.2 ร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัต	145	36.3
6.3 ทำทานเองที่บ้าน	88	22.0
6.4 ซื้อจากตลาด	108	27.0
รวม	400	100.0
7. บุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต		
7.1 ตนเอง	199	49.8
7.2 สมาชิกในครอบครัว	148	37.0
7.3 เพื่อน /บุคคลที่มีชื่อเสียง	53	13.2
รวม	400	100.0

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

การวิเคราะห์รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต ประกอบด้วย ด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ และด้านความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความถี่ในการปฏิบัติ
1. รับประทานอาหารครบ 5 หมู่ ในแต่ละวัน	3.39	0.987	ทำบ้าง
2. รับประทานอาหารครบวันละ 3 มื้อ	3.75	0.911	ทำบ่อย
3. หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง	3.10	0.933	ทำบ้าง
4. รับประทานทานผัก ผลไม้ทุกวัน	3.50	0.887	ทำบ่อย
5. งดเนื้อสัตว์ทุกชนิด	2.27	1.184	นานๆทำที่
6. เลือกบริโภคเฉพาะผักปลอดสารพิษ	2.83	1.076	ทำบ้าง
7. ดื่มน้ำอย่างน้อยวันละ 8 แก้ว	3.44	1.055	ทำบ้าง
8. มีสุขภาพอนามัยในการขับถ่ายเป็นเวลาตามปกติทุกวัน	3.85	0.89	ทำบ่อย
9. ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ	2.70	1.092	ทำบ้าง
10. เข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี	3.27	1.039	ทำบ้าง
11. ปลูกพืช ผักสวนครัวไว้ทานเอง	1.88	1.195	นานๆทำที่
12. มีกลุ่มสังคมที่ทานมังสวิรัต	2.39	1.155	นานๆทำที่
13. ชื่นชอบท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	3.26	0.893	ทำบ้าง
14. นิยมเที่ยวแหล่งบันเทิงยามค่ำคืน	2.60	1.164	ทำบ้าง

ตาราง 6 (ต่อ)

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความถี่ในการปฏิบัติ
15. ต้มเครื่องต้มแอลกอฮอล์	2.42	1.209	ทำบ้าง
16. สูดบุหรี่	1.90	1.297	นานๆทำที่
17. ขอบทำบุญ ช่วยเหลือสัตว์	3.29	0.928	ทำบ้าง
18. ถือศีล กินเจทุกปี	2.85	1.231	ทำบ้าง
19. นิยมเข้าวัดทุกวันพระ	2.63	1.071	ทำบ้าง
รวม	2.91		ทำบ้าง

จากตารางที่ 6 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพที่ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตทำบ่อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีสุขอนามัยในการรับประทานอาหารเป็นเวลาตามปกติทุกวัน รับประทานอาหารครบวันละ 3 มื้อ และรับประทานผัก ผลไม้ทุกวัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 3.75 และ 3.50 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสนใจเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

ความสนใจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเห็น
1. สนใจในสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว	3.91	0.567	มาก
2. สนใจในการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพอยู่เสมอ	3.57	0.736	มาก
3. สนใจเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อรับทราบรอบรู้เกี่ยวกับสุขภาพ	3.23	0.721	ปานกลาง
4. สนใจทดลองผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพใหม่ๆที่ออกสู่ตลาด	3.49	0.876	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ความสนใจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความเห็น
5. สุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี คือ เป้าหมาย ในการดำรงชีวิต	4.03	0.621	มาก
6. สนใจค้นหาข้อมูลการปฏิบัติตนให้ห่างไกล โรค	3.62	0.760	มาก
7. สนใจการป้องกันโรคที่สาเหตุมากกว่าการ รักษา	3.67	0.802	มาก
8. มีความสนใจในการบริโภคตามแนวทางชีว จิต	3.23	0.947	ปานกลาง
9. สนใจการฝึกทำสมาธิ	3.41	0.905	ปานกลาง
10. ต้องการมีอายุยืนยาว	3.96	0.837	มาก
11. ใส่ใจอาหารการกินของคนในครอบครัว เสมอ	3.73	0.707	มาก
12. ชื่นชอบการประกอบอาหารทานเอง	3.36	1.039	ปานกลาง
13. เลือกทานอาหารโดยคำนึงถึงคุณค่า อาหารเป็นอันดับแรก	3.52	0.881	มาก
14. ฉันทติดตามข่าวสารเกี่ยวกับโรคภัยที่เกิด จากการกินอาหารอยู่เสมอ	3.43	0.855	ปานกลาง
รวม	3.58		มาก

จากตารางที่ 7 ความสนใจเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพที่ผู้บริโภคาอาหารมังสวิรัตสนใจมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เป้าหมายในการดำรงชีวิต คือสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี ต้องการมีอายุยืนยาว และสนใจในสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 3.96 และ 3.91 ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัต และการดูแลสุขภาพ

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความเห็น
1. คิดว่าโปรตีนจากถั่วเหลืองสามารถแทนโปรตีนจากเนื้อสัตว์ได้	3.43	0.855	เฉยๆ
2. คิดว่าอาหารทั่วไปทำให้เกิดมะเร็ง	3.23	0.831	เฉยๆ
3. คิดว่าการรับประทานอาหารมังสวิรัตสามารถป้องกันโรคมะเร็งได้	3.33	0.814	เฉยๆ
4. คิดว่าการรับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นประจำอาจทำให้ขาดสารอาหาร	3.38	0.747	เฉยๆ
5. คิดว่าควรมีการรับประทานอาหารเสริมสุขภาพควบคู่ไปพร้อมกับอาหารมังสวิรัต	3.58	0.721	เห็นด้วย
6. คิดว่าอาหารมังสวิรัตเหมาะสำหรับผู้ที่อาชีพซึ่งไม่ต้องใช้พลังงานมาก	3.49	0.890	เฉยๆ
7. คิดว่าการรับประทานเนื้อสัตว์จะก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้	3.26	0.864	เฉยๆ
8. คิดว่าเราไม่ควรเบียดเบียนสัตว์โลกด้วยการฆ่ามาเป็นอาหาร	3.15	0.994	เฉยๆ
9. คิดว่าอาหารมังสวิรัตยุ่งยากในการรับประทาน	3.33	0.947	เฉยๆ
10. คิดว่าอาหารมังสวิรัตมีรสชาติที่ไม่อร่อยเท่าๆกับอาหารทั่วไป	3.54	0.930	เห็นด้วย
11. คิดว่าอาหารมังสวิรัตมีให้เลือกไม่หลากหลาย	3.44	0.932	เฉยๆ
12. คิดว่าอาหารมังสวิรัตเหมาะสำหรับผู้สูงอายุ	3.32	0.946	เฉยๆ
13. คิดว่าการรับประทานอาหารมังสวิรัต เป็นการสร้างบุญรูปแบบหนึ่ง	3.53	0.791	เห็นด้วย

ตาราง 8 (ต่อ)

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความเห็น
14. คิดว่ามนุษย์ทั้งโลกนี้อยู่ได้โดยไม่ต้องอาหารประเภทเนื้อสัตว์เลย	3.15	1.082	เฉยๆ
15. คิดว่าการรับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นการล้างพิษในร่างกายได้	3.62	0.760	เห็นด้วย
16. คิดว่าการรับประทานอาหารมังสวิรัตมีส่วนช่วยให้มีรูปร่างดี และไม่อ้วน	3.69	0.674	เห็นด้วย
รวม	3.40		เฉยๆ

จากตารางที่ 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพที่ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เป้าหมายในการดำรงชีวิต คือสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี คิดว่าการรับประทานอาหารมังสวิรัตมีส่วนช่วยให้มีรูปร่างดี และไม่อ้วน คิดว่าการรับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นการล้างพิษในร่างกายได้ และคิดว่าควรมีการรับประทานอาหารเสริมสุขภาพควบคู่ไปพร้อมกับอาหารมังสวิรัต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 3.62 และ 3.58 ตามลำดับ

หมายเหตุ แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.68 – 5.00	หมายถึง มาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.34 – 2.67	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 2.33	หมายถึง น้อย

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ ภูมิภาคเดิม ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์จากค่าสถิติ Chi-square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเมื่อพบความสัมพันธ์จึงทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Cramer's V หรือ Somer's d

สมมติฐานข้อที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยมีสมมติฐานย่อยทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 9 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

จุดประสงค์ในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัติ	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ราคาประหยัด/ บรรเทา - รักษาโรค/ ข้อกำหนดทาง ศาสนา/อื่นๆ	12	3.0	16	4.0	28	7.0
สุขภาพที่ดี	73	18.3	171	42.8	244	61.0
ไม่เบียดเบียนสัตว์	28	7.0	35	8.7	63	15.8
ความนิยมในปัจจุบัน	37	9.2	28	7.0	65	16.2
รวม	150	37.5	250	62.5	400	100.0

$$X^2 = 27.432^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = 0.262 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 9 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติดังมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติดของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติดอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.262 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 1.2 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัติด สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัติด

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัติด

ตาราง 10 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติดของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัติด

โอกาสในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัติด	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทศกาลกินเจ	52	13.0	106	26.5	158	39.5
เฉพาะวันพระ	4	1.0	52	13.0	56	14.0
เฉพาะวันเกิด/ ประจำทุกวัน	12	3.0	16	4.0	28	7.0
ไม่แน่นอน	82	20.5	76	19.0	158	39.5
รวม	150	37.5	250	62.5	400	100.0

$$\chi^2 = 42.718^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.327 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 10 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติดของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัติด โดยใช้สถิติ Chi-

square ในการทดสอบพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.327 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 1.3 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 11 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ความถี่ในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์	114	28.5	138	34.5	252	63.0
1-2 ครั้ง/สัปดาห์	28	7.0	76	19.0	104	26.0
3 ครั้งต่อสัปดาห์ขึ้นไป	8	2.0	36	9.0	42	11.0
รวม	150	37.5	250	62.5	400	100.0

$$\chi^2 = 18.907^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.217 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 11 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตโดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้

ผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.217 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 1.4 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 12 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ระยะเวลาในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัต	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	82	20.5	64	16.0	146	36.5
1-3 ปี	52	13.0	115	28.8	167	41.8
3 ปีขึ้นไป	16	4.0	71	17.7	87	21.7
รวม	150	37.5	250	62.5	400	100.0

$$\chi^2 = 41.220^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = 0.321 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 12 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.321 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 1.5 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 13 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

มื้ออาหาร ในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เช้า	24	6.0	16	4.0	40	10.0
กลางวัน	28	7.0	27	6.8	55	13.8
เย็น	46	11.5	92	23.0	138	34.5
ทุกมื้อ	52	13.0	115	28.7	167	41.7
รวม	150	37.5	250	62.5	400	100.0

$$\chi^2 = 16.766^*$$

Sig. =.001

$$\text{Cramer's } V = 0.205$$

Sig. =.001

จากตารางที่ 13 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.205 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 1.6 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 14 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ค่าใช้จ่าย ในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	53	22.3	136	34.0	225	56.3
มากกว่า 100 บาท	61	15.2	114	28.5	175	43.7
รวม	150	37.5	250	62.5	400	100.0

$$\chi^2 = 17.867^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = 0.211 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 14 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก (H₀) และยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.211 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 1.7 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H₀ : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H₁ : เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 15 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สถานที่ ในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายอาหารมังสวิรัตโดยเฉพาะ/อื่นๆ	24	6.0	35	7.8	59	13.8
ร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัต	62	15.5	83	20.2	145	36.2
ทำทานเองที่บ้าน	28	7.0	60	16.0	88	23.0
ซื้อจากตลาด	36	9.0	72	18.0	108	27.0
รวม	150	37.5	250	62.5	400	100.0

$$X^2 = 7.007 \quad p = .136$$

จากตารางที่ 15 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานรอง (H₁) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H₀)

สมมติฐานข้อที่ 1.8 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภค กรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคใน กรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคใน กรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 16 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

บุคคลที่มีอิทธิพลในการ บริโภคอาหารมังสวิรัต	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	72	18.0	127	31.8	199	49.8
สมาชิกในครอบครัว	49	12.3	99	24.7	148	37.0
เพื่อนบุคคลที่มีชื่อเสียง	29	7.2	24	6.0	53	13.2
รวม	150	37.5	250	62.5	400	100.0

$$X^2 = 11.854 \quad \text{Sig.} = .008$$

$$\text{Cramer's } V = 0.172 \quad \text{Sig.} = .008$$

จากตารางที่ 16 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.172 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 2 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยมีสมมติฐานย่อยทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 17 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

จุดประสงค์ในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	15-24 ปี		25-34 ปี		35 ปีขึ้นไป			
	อายุ		อายุ		จำนวน		ร้อยละ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ราคาประหยัด/บรรเทา-โรค/ ข้อกำหนดทางศาสนา/อื่นๆ	4	1.0	24	6.0	0	3.0	28	10.0
สุขภาพที่ดี	24	6.0	184	46.0	36	9.0	244	61.0
ไม่เบียดเบียนสัตว์	4	1.0	47	11.8	12	3.0	63	15.8
ความนิยมในปัจจุบัน	4	1.0	41	10.2	20	5.0	65	16.2
รวม	36	9.0	296	74.0	68	17.0	400	100.0

$$\chi^2 = 75.634^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.251 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 17 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตโดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.251 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 2.2 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 18 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

โอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต	อายุ							
	15-24 ปี		25-34 ปี		35 ปีขึ้นไป		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทศกาลกินเจ	4	1.0	126	31.5	28	7.0	158	39.5
เฉพาะวันพระ	12	3.0	28	7.0	16	4.0	56	14.0
เฉพาะวันเกิด/ประจำทุกวัน	4	1.0	16	4.0	8	2.0	28	7.0
ไม่แน่นอน	16	4.0	126	31.5	16	4.0	158	39.5
รวม	36	9.0	296	74.0	68	17.0	400	100

$$\chi^2 = 59.095^*$$

Sig. =.000

$$\text{Cramer's } V = 0.222$$

Sig. =.000

จากตารางที่ 18 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตื อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) และยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตืของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตื อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.222 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 2.3 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตืของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตื สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H₀ : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตืของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตื

H₁ : อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตืของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตื

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตืของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตื โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตืของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตือย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) และยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.016 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 2.4 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตืของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตื สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H₀ : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตืของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตื

H₁ : อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตืของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตื

ตาราง 19 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ระยะเวลาในการบริโภคอาหาร มังสวิรัติ	อายุ							
	15-24 ปี		25-34 ปี		35 ปีขึ้นไป		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	0	0	138	34.5	8	2.0	146	36.5
1 – 3 ปี	28	7.0	107	26.8	32	8.0	167	41.8
3 ปีขึ้นไป	8	2.0	51	12.7	28	7.0	87	21.7
รวม	36	9.0	296	74.0	68	17.0	400	100

$$X^2 = 86.164^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Somers's } d = 0.083 \quad \text{Sig.} = .046$$

จากตารางที่ 19 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d แล้วพบว่าพบว่ามีค่าเท่ากับ 0.083 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอยู่ในระดับสูงมากและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 2.5 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H₀ : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H₁ : อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 20 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

มื้ออาหารในการบริโภคอาหาร มังสวิรัติ	อายุ							
	15-24 ปี		25-34 ปี		35 ปีขึ้นไป		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เช้า	0	0	36	9.0	4	1.0	40	10.0
กลางวัน	4	1.0	47	11.8	4	1.0	55	13.8
เย็น	20	5.0	98	24.5	20	5.0	138	34.5
ทุกมื้อ	12	3.0	115	28.7	40	10.0	167	41.7
รวม	36	9.0	296	74.0	56	14.0	400	100

$$X^2 = 32.435^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.285 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 20 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.285 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 2.6 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

Ho : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H1 : อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ค่าใช้จ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหาร มังสวิรัติ	อายุ							
	15-24 ปี		25-34 ปี		35 ปีขึ้นไป		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	12	3.0	173	43.4	40	10.0	225	56.3
100 บาทขึ้นไป	24	6.0	123	30.7	28	7.0	175	43.7
รวม	36	9.0	296	74.0	68	17.0	400	100

$$X^2 = 104.057^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Somers's } d = -0.072 \quad \text{Sig.} = .176$$

จากตารางที่ 21 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d แล้วพบว่าพบว่ามีค่าเท่ากับ -0.072 อายุมีความสัมพันธ์แบบผกผันกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอยู่ในระดับสูง (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 2.7 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H_1 : อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 22 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต	อายุ							
	15-24 ปี		25-34 ปี		35 ปีขึ้นไป		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายอาหารมังสวิรัตโดยเฉพาะ/อื่นๆ	0	0	55	13.8	4	1.0	59	14.8
ร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัต	8	2.0	129	32.2	8	2.0	145	36.2
ทำทานเองที่บ้าน	4	1.0	64	16.0	20	5.0	88	22.0
ซื้อจากตลาด	24	6.0	48	12.0	36	9.0	108	27.0
รวม	36	9.0	296	74.0	68	17.0	400	100

$$X^2 = 96.137^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.283 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 22 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.283 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 2.8 อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

Ho : อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H1 : อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.173 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 3 ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยมีสมมติฐานย่อยทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 23 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

จุดประสงค์จุดประสงค์ ในการบริโภคอาหาร มังสวิรัติ	ภูมิลำเนา													
	กทม.		กลาง		ตะวันออก		เหนือ		ใต้		อีสาน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ราคาประหยัด/ บรรเทา-โรค/ ข้อกำหนดทางศาสนา/ อื่นๆ	4	1.0	8	2.0	0	0	4	1.0	4	1.0	8	2.0	28	3.0
สุขภาพที่ดี	72	18.0	52	13.0	25	6.0	24	6.0	43	10.8	28	7.0	244	61.0
ไม่เบียดเบียนสัตว์	32	8.0	12	3.0	0	0.0	4	1.0	15	3.7	0	0.0	63	15.7
ความนิยมในปัจจุบัน	28	7.0	12	3.0	0	0.0	12	3.0	0	0.0	13	3.3	65	16.3
รวม	136	34	84	21.0	25	6.30	44	11.0	62	15.5	49	12.3	400	100

$$\chi^2 = 140.171^*$$

$$\text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = 0.265$$

$$\text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 23 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.265 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

Ho : ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H1 : ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 24 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

โอกาสในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัต	ภูมิลำเนา													
	กทม.		กลาง		ตะวันออก		เหนือ		ใต้		อีสาน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทศกาลกินเจ	68	17.0	36	9.0	0	0.0	12	3.0	26	6.5	16	4.0	158	39.5
เฉพาะวันพระ	12	3.0	16	4.0	16	4.0	4	1.0	0	0.0	8	2.0	56	14.0
เฉพาะวันเกิด/ ประจำทุกวัน	20	5.0	4	1.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	4	1.0	28	7.0
ไม่แน่นอน	36	9.0	28	7.0	9	2.3	28	7.0	36	9.0	21	5.3	158	39.5
รวม	136	34.0	84	21.0	25	6.3	44	11.0	62	15.5	49	12.3	400	100

$$X^2 = 136.167^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.261 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 24 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.261 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 3.3 ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 25 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ความถี่ในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัติ (ครั้ง/สัปดาห์)	ภูมิลำเนา													
	กทม.		กลาง		ตะวันออก		เหนือ		ใต้		อีสาน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1	88	22.0	48	12.0	13	3.3	28	7.0	42	10.5	33	8.3	252	63.0
1-2	36	9.0	28	7.0	4	1.0	12	3.0	16	4.0	8	2.0	104	26.0
3 ขึ้นไป	12	3.0	8	2.0	8	2.0	4	1.0	4	1.0	8	2.0	44	11.0
รวม	136	34.0	84	21.0	25	6.3	44	11.0	62	15.5	49	12.3	400	100

$$X^2 = 68.132^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.238 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 25 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.238 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 3.4 ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H_1 : ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 26 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต	ภูมิลำเนา													
	กทม.		กลาง		ตะวันออก		เหนือ		ใต้		อีสาน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	56	14.0	28	7.0	9	2.3	20	5.0	16	4.0	17	4.3	146	36.5
1-3 ปี	44	11.0	48	12.0	12	3.0	12	3.0	23	5.8	28	7.0	167	41.8
3 ปีขึ้นไป	36	9.0	8	2.0	4	1.0	12	3.0	23	5.7	4	1.0	87	17.7
รวม	136	34.0	84	21.0	25	6.3	44	11.0	62	15.5	49	12.3	400	100

$$X^2 = 72.348^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.213 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 26 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.213 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 3.5 ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 27 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

มื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต	ภูมิลำเนา													
	กทม.		กลาง		ตะวันออก		เหนือ		ใต้		อีสาน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เช้า	4	1.0	12	4.0	0	0	8	2.0	4	1.0	12	3.0	40	10.0
กลางวัน	24	6.0	20	5.0	0	0	0	0	7	1.8	4	1.0	55	13.8
เย็น	48	12.0	12	3.0	9	2.3	24	6.0	28	7.0	17	4.3	138	34.5
ทุกมื้อ	60	15.0	40	10.0	16	4.0	12	3.0	23	5.7	16	4.0	167	41.7
รวม	136	34.0	84	21.0	25	6.3	44	11.0	62	15.5	49	12.3	400	100

$$X^2 = 67.890^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = 0.238 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 27 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.238 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 3.6 ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 28 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ค่าใช้จ่ายในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัติ	ภูมิลำเนา													
	กทม.		กลาง		ตะวันออก		เหนือ		ใต้		อีสาน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	84	21.0	40	10.0	17	4.3	28	7.0	32	8.0	24	6.0	225	56.3
100 บาทขึ้นไป	52	13.0	44	11.0	8	2.0	16	4.0	30	7.5	25	6.3	175	43.7
รวม	136	34.0	84	21.0	25	6.3	44	11.0	62	15.5	49	12.3	400	100

$$\chi^2 = 78.532^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.256 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 28 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.256 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 3.7 ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H_1 : ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้าน

สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.187 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 3.8 ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 29 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

บุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต	ภูมิลำเนา													
	กทม.		กลาง		ตะวันออก		เหนือ		ใต้		อีสาน		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	64	16.0	32	8.0	0	0.0	36	9.0	47	11.8	20	5.0	199	49.8
สมาชิกครอบครัว	56	14.0	36	9.0	16	4.0	4	1.0	15	3.7	21	5.3	148	37.0
เพื่อน	16	4.0	16	4.0	9	2.8	4	1.0	0	0.0	8	2.0	53	13.2
/บุคคลที่มีชื่อเสียง														
รวม	136	34.0	84	21.0	25	6.8	44	11.0	62	15.5	49	12.3	400	100

$$\chi^2 = 87.570^*$$

Sig. = .000

$$\text{Cramer's } V = 0.270$$

Sig. = .000

จากตารางที่ 29 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์

ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.270 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 4 ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยมีสมมติฐานย่อยทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 4.1 ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ลักษณะการอยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 30 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

จุดประสงค์ในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ลักษณะการอยู่อาศัย					
	อยู่คนเดียว		อยู่ร่วมกับผู้อื่น		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ราคาประหยัด/บรรเทา-รักษา โรค/ข้อกำหนดทางศาสนา/ อื่นๆ	12	3.0	16	4.0	28	7.0
สุขภาพที่ดี	89	22.3	155	38.8	244	61.0
ไม่เบียดเบียนสัตว์	31	7.7	32	8.0	63	15.8
ความนิยมในปัจจุบัน	24	6.0	41	10.2	65	16.2
รวม	156	39.0	244	61.0	400	100.0

$$X^2 = 21.320^* \quad \text{Sig.} = .002$$

$$\text{Cramer's } V = 0.231 \quad \text{Sig.} = .002$$

จากตารางที่ 30 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.231 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 4.2 ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ลักษณะการอยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.188 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 4.3 ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ลักษณะการอยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.197 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 4.4 ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

Ho : ลักษณะการอยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H1 : ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.188 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 4.5 ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

Ho : ลักษณะการอยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H1 : ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิวัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิวัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิวัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) และยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.170 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 4.6 ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิวัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิวัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H₀ : ลักษณะการอยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิวัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิวัติ

H₁ : ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิวัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิวัติ

ตาราง 31 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิวัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิวัติ

ค่าใช้จ่ายในการ บริโภคอาหาร มังสวิวัติ	ลักษณะการอยู่อาศัย					
	อยู่คนเดียว		อยู่ร่วมกับผู้อื่น		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	77	19.3	148	37.0	225	56.3
100 บาทขึ้นไป	79	19.7	96	24.0	175	43.7
รวม	156	39.0	244	61.0	400	100.0

$$X^2 = 18.653^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = 0.216 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 31 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิวัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิวัติ โดยใช้สถิติ

Chi- square ในการทดสอบพบว่าลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.216 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 4.7 ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

Ho : ลักษณะการอยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H1 : ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 32 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต	ลักษณะการอยู่อาศัย					
	อยู่คนเดียว		อยู่ร่วมกับผู้อื่น		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายอาหารมังสวิรัตโดยเฉพาะ/อื่นๆ	31	7.8	28	7.0	59	14.8
ร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัต	65	16.2	80	20.0	145	36.2
ทำทานเองที่บ้าน	20	5.0	68	17.0	88	22.0
ซื้อจากตลาด	40	10.0	68	17.0	108	27.0
รวม	156	39.0	244	61.0	400	100.0

$$X^2 = 21.568^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = 0.232 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 32 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.232 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 4.8 ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ลักษณะการอยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 33 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

บุคคลที่มีอิทธิพลในการ บริโภคอาหารมังสวิรัต	ลักษณะการอยู่อาศัย					
	อยู่คนเดียว		อยู่ร่วมกับผู้อื่น		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	79	19.8	120	30.0	199	49.8
สมาชิกในครอบครัว	44	11.0	104	26.0	148	37.0
เพื่อน/บุคคลที่มีชื่อเสียง	33	8.2	20	5.0	53	13.2
รวม	156	39.0	244	61.0	400	100.0

$$X^2 = 20.034^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.224 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 33 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการอยู่อาศัยกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.224 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 5 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยมีสมมติฐานย่อยทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 5.1 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 34 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร มังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

จุดประสงค์ในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ระดับการศึกษา							
	มัธยมศึกษา		ป.ตรี		สูงกว่า ป.ตรี		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ราคาประหยัด/บรรเทา- รักษาโรค/ข้อกำหนดทาง ศาสนา/อื่นๆ	4	1.0	16	4.0	8	2.0	28	7.0
สุขภาพที่ดี	32	8.0	180	45.0	32	8.0	244	61.0
ไม่เบียดเบียนสัตว์	4	1.0	52	13.0	7	1.8	63	15.8
ความนิยมในปัจจุบัน	16	4.0	44	11.0	5	1.2	65	16.2
รวม	56	14.0	292	73.0	52	13.0	400	100.0

$$X^2 = 52.380^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.256 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 34 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม จุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตโดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม จุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม จุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.256 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 5.2 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 35 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

โอกาสในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ระดับการศึกษา							
	มัธยมศึกษา		ป.ตรี		สูงกว่า ป.ตรี		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทศกาลกินเจ	20	5.0	107	26.8	31	7.8	158	39.5
เฉพาะวันพระ	8	2.0	44	11.0	4	1.0	56	14.0
เฉพาะวันเกิด/ ประจำทุกวัน	4	1.0	24	6.0	0	0.0	28	7.0
ไม่แน่นอน	24	6.0	117	29.3	17	4.3	158	39.5
รวม	56	14.0	292	73.0	52	13.0	400	100

$$X^2 = 16.274 \quad p = .092$$

จากตารางที่ 35 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0)

สมมติฐานข้อที่ 5.3 ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 36 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ความถี่ในการบริโภค อาหารมังสวิรัต (ครั้ง/สัปดาห์)	ระดับการศึกษา							
	มัธยมศึกษา		ป.ตรี		สูงกว่า ป.ตรี		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1	36	9.0	176	44.0	40	10.0	252	63.0
1-2	16	4.0	80	20.0	8	2.0	104	26.0
3 ขึ้นไป	4	1.0	36	9.0	4	1.0	34	11.0
รวม	56	14.0	292	73.0	52	13.0	400	100

$$X^2 = 12.622^* \quad \text{Sig.} = .049$$

$$\text{Somers's } d = -0.054 \quad \text{Sig.} = .215$$

จากตารางที่ 36 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d แล้วพบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์แบบผกผันกับความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.054 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 5.4 ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 37 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ระยะเวลาในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัต	ระดับการศึกษา							
	มัธยมศึกษา		ป.ตรี		สูงกว่า ป.ตรี		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	16	4.0	117	29.2	13	3.3	146	36.5
1-3 ปี	28	7.0	123	30.8	16	4.0	167	41.8
3 ปีขึ้นไป	12	3.0	52	13.0	23	5.7	87	21.7
รวม	56	14.0	292	73.0	52	13.0	400	100

$$\chi^2 = 27.799^* \quad \text{Sig.} = .001$$

$$\text{Somers's } d = 0.069 \quad \text{Sig.} = .146$$

จากตารางที่ 37 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d แล้วพบว่า ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับสูงโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.069 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 5.5 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.136 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 5.6 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.124 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 5.7 ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 38 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต	ระดับการศึกษา							
	มัธยมศึกษา		ป.ตรี		สูงกว่า ป.ตรี		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายอาหารมังสวิรัตโดยเฉพาะ/อื่นๆ	0	0.0	36	9.0	23	5.8	59	14.8
ร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัต	8	2.0	120	30.0	17	4.2	145	36.2
ทำทานเองที่บ้าน	24	6.0	60	15.0	4	1.0	88	22.0
ซื้อจากตลาด	24	6.0	76	19.0	8	2.0	108	27.0
รวม	56	14.0	292	73.0	52	13.0	400	100.0

$$X^2 = 79.603^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = 0.315 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 38 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.315 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 5.8 ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 39 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

บุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต	ระดับการศึกษา						รวม	
	มัธยมศึกษา		ป.ตรี		สูงกว่า ป.ตรี		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ตนเอง	12	3.0	148	37.0	39	9.8	199	49.8
สมาชิกในครอบครัว	36	9.0	99	24.8	13	3.2	148	37.0
เพื่อน	8	2.0	45	11.2	0	0.0	53	13.2
บุคคลที่มีชื่อเสียง								
รวม	56	14.0	292	73.0	52	13.0	400	100

$$\chi^2 = 38.596^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = 0.220 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 39 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.220 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 6 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยมีสมมติฐานย่อยทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 6.1 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.188 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 6.2 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.160 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 6.3 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi- square ในการทดสอบพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.150 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 6.4 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi- square ในการทดสอบพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.156 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 6.5 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 40 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

มื้ออาหารในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัติ	อาชีพ							
	ลูกจ้าง/พนักงาน		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ นักเรียน/นักศึกษา		ธุรกิจส่วนตัว		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เช้า	40	10.0	0	0	0	0	40	10.0
กลางวัน	35	8.8	4	1.0	16	4.0	55	13.8
เย็น	126	31.5	12	3.0	0	0	138	34.5
ทุกมื้อ	139	34.7	12	3.0	16	4.0	167	41.7
รวม	340	85.0	28	7.0	32	8.0	400	100

$$X^2 = 82.916^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.263 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 47 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.263 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 6.6 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 41 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ค่าใช้จ่ายในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัติ	อาชีพ							
	ลูกจ้าง/พนักงาน		ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ นักเรียน/นักศึกษา		ธุรกิจส่วนตัว		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	193	48.3	20	5.0	12	3.0	225	56.3
100 บาทขึ้นไป	147	36.7	8	2.0	20	5.0	175	43.7
รวม	340	85.0	28	7.0	32	8.0	400	100.0

$$\chi^2 = 79.836^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.258 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 41 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.258 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 6.7 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 42 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

สถานที่ในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัติ	อาชีพ							
	ลูกจ้าง/พนักงาน		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ นักเรียน/นักศึกษา		ธุรกิจส่วนตัว		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายอาหาร มังสวิรัติโดยเฉพาะ/ อื่นๆ	47	11.8	4	1.0	8	2.0	59	14.8
ร้านอาหารทั่วไปที่มี อาหารมังสวิรัติ	137	34.3	4	1.0	4	1.0	145	36.2
ทำทานเองที่บ้าน	72	18.0	4	1.0	12	3.0	88	22.0
ซื้อจากตลาด	84	21.0	16	4.0	8	2.0	108	27.0
รวม	340	85.0	28	7.0	32	8.0	400	100.0

$$\chi^2 = 50.870^*$$

$$\text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.206$$

$$\text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 42 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.206 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 6.8 อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของ ผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็น สมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคใน กรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคใน กรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.123 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 7 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคใน กรุงเทพมหานคร โดยมีสมมติฐานย่อยทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 7.1 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของ ผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคใน กรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคใน กรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 43 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

จุดประสงค์ในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน							
	ต่ำกว่า 10,001- 20,000 บาท		20,001- 30,000 บาท		มากกว่า 30,001 บาท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ราคาประหยัด/บรรเทา- รักษาโรค/ข้อกำหนด ทางศาสนาอื่นๆ	20	5.0	0	0.0	8	2.0	28	7.0
สุขภาพที่ดี	180	45.0	36	9.0	28	7.0	244	61.0
ไม่เบียดเบียนสัตว์	40	10.0	23	5.8	0	0.0	63	15.8
ความนิยมในปัจจุบัน	52	13.0	0	0.0	13	3.2	65	16.2
รวม	292	73.0	59	14.8	49	12.2	400	100

$$X^2 = 70.135^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.242 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 43 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.242 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 7.2 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 44 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

โอกาสในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน							
	ต่ำกว่า 10,001- 20,000 บาท		20,001- 30,000 บาท		มากกว่า 30,001 บาท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทศกาลกินเจ	99	24.8	35	8.8	24	6.0	158	39.5
เฉพาะวันพระ	44	11.0	4	1.0	8	2.0	56	14.0
เฉพาะวันเกิด/ ประจำทุกวัน	20	5.0	8	2.0	0	0.0	28	7.0
ไม่แน่นอน	129	32.2	12	3.0	17	4.2	158	39.5
รวม	292	73.0	59	14.8	49	12.2	400	100.0

$$X^2 = 100.413^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.289 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 44 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.289 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 7.3 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi- square ในการทดสอบพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับความถี่ต่อสัปดาห์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.005 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 7.4 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi- square ในการทดสอบพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.176 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 7.5 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 45 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

มื้ออาหารในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัติ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน							
	ต่ำกว่า 10,001- 20,000 บาท		20,001- 30,000 บาท		มากกว่า 30,001 บาท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เช้า	28	7.0	8	2.0	4	1.0	40	10.0
กลางวัน	39	9.8	0	0	16	4.0	55	13.8
เย็น	117	29.2	12	3.0	9	2.2	138	34.5
ทุกมื้อ	108	27.0	39	9.8	20	5.0	167	41.7
รวม	292	73.0	59	14.8	49	12.2	400	100

$$X^2 = 54.816^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.214 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 45 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Ho) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.214 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 7.6 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

Ho : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

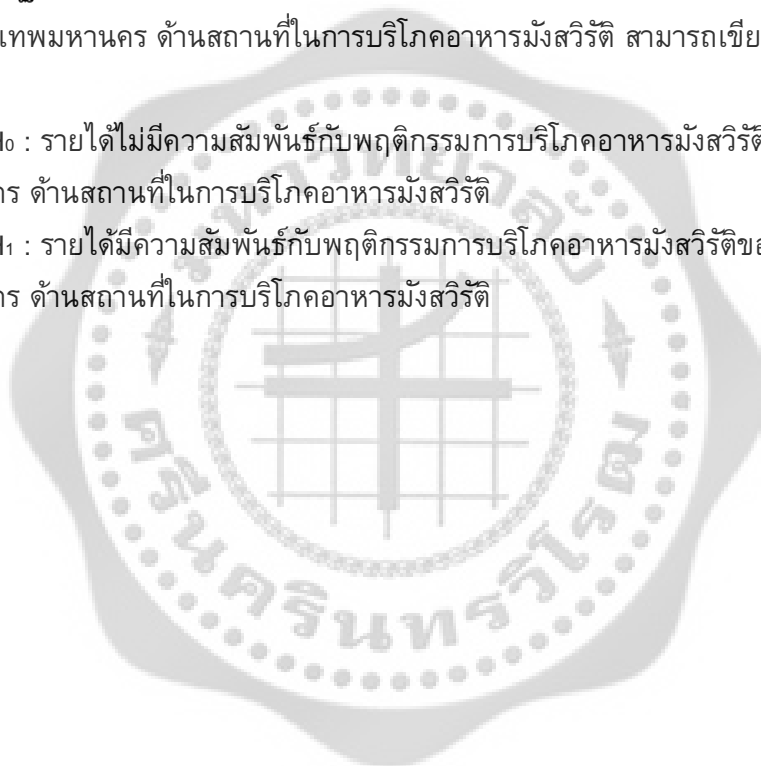
H1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.093 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 7.7 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 46 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สถานที่ในการ บริโภคอาหาร มังสวิรัต	รายได้							
	ต่ำกว่า 10,001- 20,000 บาท		20,001- 30,000 บาท		มากกว่า 30,001 บาท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านขายอาหาร มังสวิรัตโดยเฉพาะ/ อื่นๆ	32	8.0	15	3.8	12	3.0	59	14.8
ร้านอาหารทั่วไปที่มี อาหารมังสวิรัต	116	29.0	16	4.0	13	3.2	145	36.2
ทำทานเองที่บ้าน	64	16.0	16	4.0	8	2.0	88	22.0
ซื้อจากตลาด	80	21.0	12	3.0	16	4.0	112	28.0
รวม	292	74.0	59	14.8	49	12.2	400	100.0

$$X^2 = 47.392^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's V} = 0.344 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตารางที่ 46 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.289 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 7.8 รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.189 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยจำแนกตามด้านกิจกรรม ด้านความสนใจ และด้านความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์จากค่าสถิติ Chi-square ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเมื่อพบความสัมพันธ์จึงทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Cramer's V หรือ Somer's d

สมมติฐานข้อที่ 8 รูปแบบการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยมีสมมติฐานย่อยทางสถิติได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 8.1 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 47 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

จุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต	ด้านกิจกรรม						รวม	
	น้อย		ปานกลาง		มาก		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ราคาประหยัด/บรรเทา-รักษาโรค/ข้อกำหนดทางศาสนา/อื่นๆ	8	2.0	16	4.0	4	1.0	28	7.0
สุขภาพที่ดี	24	6.0	192	48.0	28	7.0	244	61.0
ไม่เบียดเบียนสัตว์	12	3.0	39	9.8	12	3.0	63	15.8
ความนิยมในปัจจุบัน	8	2.0	57	14.2	0	0.0	65	16.2
รวม	52	13.0	304	76.0	52	11.0	400	100.0

$$X^2 = 42.307^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = .230 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตาราง 47 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรม มี

ความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต้อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.230 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.2 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 48 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

โอกาสในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ด้านกิจกรรม							
	น้อย		ปานกลาง		มาก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทศกาลกินเจ	16	4.0	126	31.5	16	4.0	158	39.5
เฉพาะวันพระ	8	2.0	28	7.0	20	5.0	56	14.0
เฉพาะวันเกิด /ประจำทุกวัน	4	1.0	16	4.0	8	2.0	28	7.0
ไม่แน่นอน	24	6.0	134	33.5	0	0.0	158	39.5
รวม	52	13.0	304	76.0	44	11.0	400	100.0

$$X^2 = 73.695^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = .304 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตาราง 48 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.304 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.3 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d แล้วพบว่าค่าเท่ากับ 0.190 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.4 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) และยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.098 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.5 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H₀ : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H₁ : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 49 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

มื้ออาหารในการบริโภค อาหารมังสวิรัติ	ด้านกิจกรรม						รวม	
	น้อย		ปานกลาง		มาก		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เช้า	0	0.0	36	9.0	4	1.0	40	10.0
กลางวัน	12	3.0	43	10.8	0	3.0	55	13.8
เย็น	24	6.0	110	27.5	4	1.0	138	34.5
ทุกมื้อ	16	4.0	115	28.7	36	9.0	167	41.7
รวม	52	52	304	76.0	44	14.0	400	100.0

$$X^2 = 45.714^* \text{ Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = .338 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตาราง 49 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.338 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.6 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d แล้วพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.127 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.7 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร มังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.183 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.8 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัติ โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัติอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.164 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.9 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัติ

ตาราง 50 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับพฤติกรรม
การบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

จุดประสงค์ในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ด้านความสนใจ							
	น้อย		ปานกลาง		มาก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ราคาประหยัด/บรรเทา- รักษาโรค/ข้อกำหนดทาง ศาสนา/อื่นๆ	0	0.0	20	5.0	8	2.0	28	7.0
สุขภาพที่ดี	4	1.0	125	31.3	115	28.8	244	61.1
ไม่เบียดเบียนสัตว์	0	0.0	28	7.0	35	8.7	63	15.7
ความนิยมในปัจจุบัน	0	0.0	45	11.2	20	5.0	65	16.2
รวม	4	1.0	218	54.5	178	44.5	400	100.0

$$X^2 = 19.002 \quad \text{Sig.} = .088$$

จากตาราง 50 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจ ไม่มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานรอง (H₁) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H₀)

สมมติฐานข้อที่ 8.10 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H₀ : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H₁ : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 51 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

โอกาสในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ด้านความสนใจ							
	น้อย		ปานกลาง		มาก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทศกาลกินเจ	0	0.0	72	18.0	86	21.5	158	39.5
เฉพาะวันพระ	0	0.0	16	4.0	40	10.0	56	14.0
เฉพาะวันเกิด /ประจำทุกวัน	0	0.0	16	4.0	12	3.0	28	7.0
ไม่แน่นอน	4	1.0	114	28.5	40	10.0	158	39.5
รวม	4	1.0	218	54.5	178	44.5	400	100.0

$$X^2 = 59.686^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = .273 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตาราง 51 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่า

รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจ มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.273 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.11 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตต่อสัปดาห์สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตต่อสัปดาห์

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตต่อสัปดาห์

ตาราง 52 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตต่อสัปดาห์

ด้านความถี่ในการบริโภค อาหารมังสวิรัตต่อสัปดาห์	ด้านความสนใจ						รวม	
	น้อย		ปานกลาง		มาก		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยกว่า 1 ครั้ง	4	1.0	158	39.5	90	22.5	252	63.0
1 – 2 ครั้ง	0	0.0	48	12.0	56	14.0	104	26.0
3 ครั้งขึ้นไป	0	0.0	12	3.0	32	8.0	44	11.0
รวม	4	1.0	218	54.5	178	44.5	400	100.0

$$\chi^2 = 34.696^*$$

Sig. = .000

Somer's d = .245

Sig. = .000

จากตาราง 52 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจ มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d แล้วพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.245 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.12 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 53 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ด้านระยะเวลาในการ บริโภคอาหารมังสวิรัต	ด้านความสนใจ						รวม	
	น้อย		ปานกลาง		มาก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	4	1.0	102	25.5	40	10.0	146	36.5
1 – 3 ปี	0	0.0	84	21.0	83	20.8	167	41.8
3 ปีขึ้นไป	0	0.0	32	8.0	55	13.7	87	21.7
รวม	4	1.0	218	54.5	178	44.5	400	100.0

$$X^2 = 40.737^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Somers's } d = .254 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตาราง 53 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความความสนใจ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.254 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.13 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 54 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

มื้ออาหารในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ด้านความสนใจ						รวม	
	น้อย		ปานกลาง		มาก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เช้า	0	0.0	20	5.0	20	5.0	40	10.0
กลางวัน	4	1.0	32	8.0	19	4.8	55	13.8
เย็น	0	0.0	86	21.5	52	13.0	138	34.5
ทุกมื้อ	0	0.0	80	20.0	87	21.7	167	41.7
รวม	4	1.0	218	54.5	178	44.5	400	100.0

$$\chi^2 = 33.361^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = .204 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตาราง 54 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่า

รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจ มีความสัมพันธ์กับมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.204 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.14 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 55 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ด้านค่าใช้จ่ายในการ บริโภคอาหารมังสวิรัต	ด้านความสนใจ						รวม	
	น้อย		ปานกลาง		มาก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	4	1.0	145	36.3	76	19.0	225	56.3
100 บาทขึ้นไป	0	0.0	73	18.2	102	25.5	175	43.7
รวม	4	1.0	218	54.5	178	44.5	400	100.0

$$X^2 = 28.820^* \quad \text{Sig.} = .000$$

$$\text{Somers's } d = .248 \quad \text{Sig.} = .000$$

จากตาราง 55 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจ มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d แล้วพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการ

บริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.248 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.15 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจ มีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.159 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.16 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจ มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.148 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.17 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็น มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.198 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.18 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 56 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นกับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหาร มังสวิรัต

โอกาสในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ด้านความคิดเห็น							
	น้อย		ปานกลาง		มาก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เทศกาลกินเจ	0	0.0	127	31.8	31	7.7	158	39.5
เฉพาะวันพระ	0	0.0	32	8.0	24	6.0	56	14.0
เฉพาะวันเกิด /ประจำทุกวัน	0	0.0	20	5.0	8	2.0	28	7.0
ไม่แน่นอน	0	0.0	142	35.5	16	4.0	158	39.5
รวม	0	0.0	321	80.3	79	19.7	400	100.0

$$\chi^2 = 35.508^*$$

$$\text{Sig.} = .000$$

$$\text{Cramer's } V = .298$$

$$\text{Sig.} = .000$$

จากตาราง 56 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความความคิดเห็น มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.298 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.19 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi- square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็น มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.075 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.20 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi- square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็น มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.069 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.21 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 57 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

มื้ออาหารในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ด้านความคิดเห็น						รวม	
	น้อย		ปานกลาง		มาก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เช้า	0	0.0	32	8.0	8	2.0	40	10.0
กลางวัน	0	0.0	44	11.0	11	2.7	55	13.7
เย็น	0	0.0	114	28.5	24	6.0	138	34.5
ทุกมื้อ	0	0.0	131	32.8	36	9.0	167	41.8
รวม	0	0.0	321	80.3	79	19.7	400	100.0

$$\chi^2 = .832 \quad \text{Sig.} = .842$$

จากตาราง 57 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็น ไม่มีความสัมพันธ์กับมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) และยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0)

สมมติฐานข้อที่ 8.22 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 58 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ด้านค่าใช้จ่ายในการ บริโภคอาหารมังสวิรัต	ด้านความคิดเห็น						รวม	
	น้อย		ปานกลาง		มาก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	0	0.0	197	49.3	28	7.0	225	56.3
100 บาทขึ้นไป	0	0.0	124	31.0	51	12.7	175	43.7
รวม	0	0.0	321	80.3	79	19.7	400	100.0

$$X^2 = 32.970^*$$

Sig. = .000

$$\text{Somers's } d = .287$$

Sig. = .000

จากตาราง 58 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็น มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Somer's d พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.287 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.23 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ตาราง 59 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

โอกาสในการบริโภค อาหารมังสวิรัต	ด้านความคิดเห็น						รวม	
	น้อย		ปานกลาง		มาก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านอาหารมังสวิรัต โดยเฉพาะ/อื่นๆ	0	0.0	47	11.8	12	3.0	59	14.8
ร้านอาหารทั่วไปที่มี อาหารมังสวิรัตขาย	0	0.0	126	31.5	19	4.7	145	36.2
ทำทานเองที่บ้าน	0	0.0	76	19.0	12	3.0	88	22.0
ซื้อจากตลาด	0	0.0	72	18.0	36	9.0	108	27.0
รวม	0	0.0	321	80.3	79	19.7	400	100.0

$$\chi^2 = 19.822^* \text{ Sig.} = .001$$

$$\text{Cramer's V} = .223 \text{ Sig.} = .001$$

จากตาราง 59 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็น มีความสัมพันธ์กับสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

Cramer's V แล้วพบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.223 (Salkind, 2000: 96)

สมมติฐานข้อที่ 8.24 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัต สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัต

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัต

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการดำเนินชีวิตกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัต โดยใช้สถิติ Chi-square ในการทดสอบ พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็น มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัตอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) และเมื่อทดสอบระดับความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V แล้วพบว่า มีค่าเท่ากับ 0.155 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมากจนไม่สามารถหาความสัมพันธ์ได้ (Salkind, 2000: 96)

ตาราง 60 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม							
	พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต							
	จุดประสงค์ ในการ บริโภค อาหาร มังสวิรัต	โอกาส ในการ บริโภค อาหาร มังสวิรัต	ความถี่ ในการบริโภ อาหาร มังสวิรัต	ระยะเวลา ในการบริโภ อาหาร มังสวิรัต	มีอาหาร ที่บริโภค อาหาร มังสวิรัต	ค่าใช้จ่าย ในการบริโภ อาหาร มังสวิรัต	สถานที่ ในการบริโภ อาหาร มังสวิรัต	บุคคลที่มี อิทธิพล ต่อการ บริโภค อาหาร มังสวิรัต
ข้อมูลส่วนบุคคล								
เพศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓
อายุ	✓	✓	✓	✓**	✓	✓**	✓	✓
ภูมิลำเนาเดิม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ลักษณะการอยู่อาศัย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ระดับการศึกษา	✓	✗	✓	✓**	✓	✓	✓	✓
อาชีพ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รูปแบบการใช้ชีวิต								
กิจกรรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความสนใจ	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความคิดเห็น	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓

หมายเหตุ ✓ หมายความว่า สอดคล้องกับสมมติฐาน (Sig.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

✗ หมายความว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครและรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการร้านอาหารมังสวิรัตหรือผู้สนใจเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัต นำไปใช้ในเป็นข้อมูลในการอ้างอิงต่อไป ทั้งเพื่อประกอบธุรกิจด้านอาหารมังสวิรัตหรือการบริโภคส่วนบุคคลหรือในครัวเรือน ผู้วิจัยได้สรุปผลของการวิจัยดังนี้

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ ภูมิลำเนาเดิม ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
3. เพื่อศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีผลต่อการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานจากการวิจัย

1. เพศ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตในกรุงเทพมหานคร
2. อายุ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตในกรุงเทพมหานคร
3. ภูมิลำเนาเดิม มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตในกรุงเทพมหานคร
4. ลักษณะการอยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตในกรุงเทพมหานคร

5. ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินคร
6. อาชีพ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินคร
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินคร
8. รูปแบบการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินครที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนที่แน่นอนได้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินครที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้คือผู้บริโภคมังสวิรัตินคร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (กลยา วานิชย์บัญชา, 2549: 28) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพิ่มตัวอย่าง 4% เท่ากับจำนวน 15 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน และกลุ่มตัวอย่างนี้ได้จากการสุ่มอย่างมีขั้นตอนดังนี้

วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเลือกพื้นที่ โดยการจับฉลากเลือกเขตพื้นที่การปกครองของกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 เขตจากเขตการปกครองทั้งหมด 50 เขต คิดเป็น 20% ของเขตการปกครอง โดยการจับฉลากเลือกเขตการปกครองได้ผลดังนี้

1. ลาดพร้าว
2. สวนหลวง
3. คลองเตย
4. บางรัก
5. ธนบุรี
6. ทวีวัฒนา

7. ปทุมวัน
8. พญาไท
9. จตุจักร
10. ห้วยขวาง

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) โดยการกำหนดสัดส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามจากแต่ละเขตการปกครองที่เลือกได้จากขั้นตอนที่ 1 จำนวนเขตละ 40 ตัวอย่าง รวมเป็น 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างตามที่พักอาศัย สถานที่ทำงาน หรือศูนย์การค้าในเขตการปกครองตามที่ได้เลือกไว้ในขั้นตอนที่ 1 จนครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 2

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัต ประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ คือ เพศ อายุ ภูมิลำเนาเดิม ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีจำนวนทั้งสิ้น 7 ข้อ ตั้งแต่ข้อที่ 1-7 โดยข้อคำถามจะเป็นลักษณะให้เลือกตอบตามความเหมาะสมตามลักษณะของผู้บริโภคแต่ละคน เป็นลักษณะแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed Ended Response Questions) ดังนี้

- ข้อที่ 1. เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 2. อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- ข้อที่ 3. ภูมิลำเนาเดิม เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 4. ลักษณะการอยู่อาศัย เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

(Scale)

- ข้อที่ 5. ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
- ข้อที่ 6. อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- ข้อที่ 7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

(Scale)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคโดยลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 6 ข้อ ทั้งหมด ดังนี้ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ ความสนใจที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัต เป็นลักษณะแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed Ended Response Questions) โดยสอบถามความคิดเห็นทางด้านรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคอาหารมังสวิรัต โดย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 3 ตอนที่ 1 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 3 ตอนที่ 2 ความสนใจที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 3 ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขอความร่วมมือต่อผู้ตอบแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย
2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยเก็บข้อมูล นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามพร้อมให้คำแนะนำในการตอบแบบสอบถามแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม ตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับการตอบแล้วทั้งหมด เพื่อดำเนินการขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการดำเนินการจัดทำข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามโดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้าสำหรับแบบสอบถามที่เป็นปลายปิด (Close-ended) ส่วนแบบสอบถามที่เป็นปลายเปิด (Open-ended) ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มคำตอบแล้วจึงนับคะแนนใส่รหัส
3. นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรมเพื่อทำการประมวลผลตามสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Level of Significance) การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม จะทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

3.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ระดับความต้องการ ระดับความถี่ในการใช้แหล่งข้อมูล และประเภทของข้อมูลที่ทำมาก่อนหน้าการสมัครบัตรเครดิต

3.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

3.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลลักษณะบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสมัครบัตรเครดิต

3.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสมัครบัตรเครดิต

3.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ปัญหาที่มีความสัมพันธ์ต่อการค้นหาข้อมูลในการสมัครบัตรเครดิต

3.2.4 วิเคราะห์ข้อมูลด้านการค้นหาข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสมัครบัตรเครดิตโดยการทดสอบสมมติฐานได้นำค่าสถิติแบบ Chi-Square มาใช้เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคล

1. เพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5

2. อายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 25-34 ปี จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคืออายุระหว่าง 35-44 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

3. ภูมิลำเนาเดิม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาคือภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0

4. ลักษณะการอยู่อาศัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะการอยู่อาศัย อาศัยร่วมกับบุคคลอื่น จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 และอยู่คนเดียว จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0

5. ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

6. อาชีพ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพลูกจ้างหรือพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 340 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 รองลงมาเป็นเจ้าของกิจการ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 8.0

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,000-20,000 บาท จำนวน 280 คนคิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

1. จุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต เพื่อสุขภาพที่ดี จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมา คือ บริโภคตามค่านิยมในปัจจุบันและอื่นๆ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 16.

2. โอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ เทศกาลกินเจ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และไม่แน่นอน จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5

3. ความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ น้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 63.0 รองลงมา คือ 1-2 ครั้ง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0

4. ระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ 1-3 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา คือ น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5

5. มืออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมืออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ ทุกมือ จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา คือ มือเย็น จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5

6. ค่าใช้จ่ายต่อมือในการบริโภคอาหารมังสวิรัต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อมือในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ น้อยกว่า 100 บาท จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมา คือ 100-199 บาท จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8

7. สถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ ร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัต จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมา คือ ซื้อมาจากตลาด จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0

8. บุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัต คือ ตนเอง จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมา คือ สมาชิกในครอบครัวและเพื่อน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

1. กิจกรรม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัต และการดูแลสุขภาพที่ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตทำบ่อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีสุขอนามัยในการขับถ่ายเป็นเวลาตามปกติทุกวัน รับประทานอาหารครบวันละ 3 มื้อ และรับประทานอาหารผัก ผลไม้ทุกวัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 3.75 และ 3.50 ตามลำดับ

2. ความสนใจ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความสนใจเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัต และการดูแลสุขภาพที่ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตสนใจมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เป้าหมายในการดำรงชีวิต คือสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี ต้องการมีอายุยืนยาว และสนใจในสุขภาพของสมาชิกในครอบครัว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 3.96 และ 3.91 ตามลำดับ

3. ความคิดเห็น พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพที่ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ เป้าหมายในการดำรงชีวิต คือสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดีคิดว่าการรับประทานอาหารมังสวิรัตมีส่วนช่วยให้มีรูปร่างดี และไม่อ้วน คิดว่าการรับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นการล้างพิษในร่างกายได้ และคิดว่าควรมีการรับประทานอาหารเสริมสุขภาพควบคู่ไปพร้อมกับอาหารมังสวิรัต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 3.62 และ 3.58 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 1.1 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 1.2 เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.6 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.7 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.8 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหาร

สมมติฐานข้อที่ 8.9 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.10 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.11 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตต่อสัปดาห์

สมมติฐานข้อที่ 8.12 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.13 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.14 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.15 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.16 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหาร

สมมติฐานข้อที่ 8.17 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหาร

สมมติฐานข้อที่ 8.18 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.19 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านความถี่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.20 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.21 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านมื้ออาหารในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.22 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.23 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านสถานที่ในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

สมมติฐานข้อที่ 8.24 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคอาหาร

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า ลักษณะส่วนบุคคลและรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่าลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ภูมิสำเนาเดิม ลักษณะการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับแนวความคิดด้านประชากรศาสตร์ของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ คณะ (2539 : 41 – 42) กล่าวว่า ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ในการแบ่งส่วนตลาด ลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของประชากรที่ช่วยกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคมวัฒนธรรมช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์จะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย รวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น

2. จากการวิจัยพบว่าลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร ในด้านระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตในระดับสูงมาก ผู้ตอบแบบสอบถามมีการบริโภคอาหารมังสวิรัตสูงสุดเป็นระยะเวลา 1-3 ปี รวมเป็น ร้อยละ 41.8

โดยกลุ่มผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 26.8 ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 7 และ ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 7 สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณ ท่าใหญ่ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเสี่ยงต่อการเกิดโลหิตจางในกลุ่มผู้บริโภคมังสวิรัต ในชุมชนสันตือโศก กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคมังสวิรัตในชุมชนสันตือโศก มีอายุระหว่าง 21-40 ปี มีระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตโดยเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี จะเห็นได้ว่าผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตส่วนใหญ่เพิ่งเริ่มที่จะบริโภคอาหารมังสวิรัต ซึ่งโดยส่วนมากเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่และมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี

3. จากการวิจัยพบว่าลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุมีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร ในด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตในระดับสูง โดยผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 25-34 ปี ร้อยละ 43.3 ผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 15-24 ปี ร้อยละ 3.0 และผู้บริโภคที่มีช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 9.0 รวม ร้อยละ 56.3 ผู้ตอบแบบสอบถามมีการบริโภคอาหารมังสวิรัตส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตน้อยกว่า 100 บาท สอดคล้องกับทฤษฎีของ คอทเลอร์ (Kotler, 1997 : 175) กล่าวว่า จุดเริ่มต้นของกระบวนการแสดงออกพฤติกรรมของผู้บริโภค เริ่มจากมีสิ่งกระตุ้นทางการตลาด และสิ่งกระตุ้นอื่นๆ ผ่านเข้ามาสู่กระบวนการทางความรู้สึกนึกคิด (Black box) และก่อให้เกิดเป็นการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ๆ โดยสิ่งกระตุ้นทางการตลาดได้แก่ผลิตภัณฑ์ ราคา สถานที่ และการส่งเสริมการตลาด ส่วนปัจจัยกระตุ้นอื่น ๆ ประกอบด้วย แรงผลักดันหรือเหตุการณ์สำคัญ ได้แก่ เศรษฐกิจ เทคโนโลยี การเมือง วัฒนธรรม โดยปัจจัยกระตุ้นเหล่านี้จะผ่านเข้าสู่กลองดำความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภค ซึ่งนำไปสู่การตอบสนอง ได้แก่ การตัดสินใจซื้อ เลือกผลิตภัณฑ์ ผู้ขาย ตรายี่ห้อ เวลา จำนวน

4. จากการวิจัยพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร ในด้านค่าใช้จ่ายในการบริโภคอาหารมังสวิรัตในระดับสูง โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 30.8 ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 7.0 และผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 4.0 รวม ร้อยละ 41.8 มีระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัต 1-3 ปี ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของอรุณี อภิชาติสร้างกูร และคณะ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มและศักยภาพในการผลิตอาหารมังสวิรัตในเชิงพาณิชย์ โดยได้ศึกษาข้อมูลโดยทั่วไปของ

ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินในจังหวัดกรุงเทพฯ และเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริโภคอาหารมังสวิรัติน มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตินโดยเฉลี่ย 1-5 ปี การทดสอบความสัมพันธ์พบว่าผู้บริโภคกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ต้องการที่จะทดลองอะไรที่แปลกใหม่และมีความสนใจในการรักษาสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง

5. จากงานวิจัยพบว่า รูปแบบการดำเนินการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารมังสวิรัติน สอดคล้องกับทฤษฎีของ James F.Engel และคณะ นิยามไว้ว่าแบบของการใช้ชีวิตขึ้นอยู่กับปัจจัยมากมาย แบบดังกล่าวเป็นลักษณะที่ฝังแน่นในตัวบุคคลซึ่งได้รับการสร้างและขัดเกลาโดยการปฏิบัติต่อกันทางสังคม (Social-Inter-action) เมื่อบุคคลผ่านแต่ละขั้นตอนของวงจรชีวิต ดังนั้น แบบของการใช้ชีวิตจึงได้รับอิทธิพลของปัจจัยหลายอย่าง เช่น สถานการณ์ วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว ความต้องการ ทักษะคติ และลักษณะส่วนบุคคล (Individual Characteristics) อย่างอื่น ฯลฯ เมื่อปัจจัยเหล่านี้เปลี่ยนแปลงแบบของการใช้ชีวิตจนเปลี่ยนไปด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยลักษณะส่วนบุคคล รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตินของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.จากการศึกษา ลักษณะส่วนบุคคลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 25 - 34 ปี ภูมิลำเนาเดิมคือกรุงเทพมหานคร มีลักษณะการอยู่อาศัยแบบครอบครัวหรือร่วมกับผู้อื่น มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นลูกจ้าง พนักงานบริษัทเอกชนและมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 - 20,000 บาท ดังนั้นจึงควรศึกษาเฉพาะผู้บริโภคกลุ่มดังกล่าวคู่กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัติน และผู้ประกอบการควรคำนึงถึงผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายกลุ่มใหญ่ในตลาดมากที่สุดเช่น ปัจจัยด้านรูปแบบการใช้ชีวิต ผลิตภัณฑ์ ราคา การส่งเสริมการตลาด และการให้ความรู้เกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตินของผู้บริโภคนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการกระตุ้นความต้องการการบริโภคอาหารมังสวิรัตินผู้บริโภคกลุ่มดังกล่าวต่อไป

2. จากการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เนื่องจากกลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงส่วนใหญ่ในปัจจุบันมักสนใจและให้ความสำคัญในการรักษาสุขภาพและนิยมถือศีล กินเจในเทศกาลสำคัญทางศาสนา โดยมุ่งทำความเข้าใจกับผู้บริโภคกลุ่มนี้ได้ดังนี้

2.2 แนวทางการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้ถูกต้องให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์โดยตรง

และโดยอ้อมเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตินี้ ทั้งด้านการป้องกันโรคและส่งผลต่อความสวยความงาม อีกทั้งอาหารมังสวิรัตินี้หลายรูปแบบอีกทั้งให้สารอาหารครบถ้วนและให้พลังงานเทียบเท่าอาหารทั่วไป

2.3 แนวทางในการปฏิบัติรักษาศีล เนื่องจากการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้ถือเป็นการถือศีลอย่างหนึ่ง เน้นให้ผู้บริโภคเข้าใจความสำคัญการถือศีลกินเจอย่างถ่องแท้

3. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้ในต้นระยะเวลาในการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้เป็นระยะเวลา 1-3 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้เริ่มต้นบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้และการรักษากลุ่มนี้ให้มีการบริโภคอย่างต่อเนื่องและยาวนานจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้ประกอบการ โดยวิธีการดังต่อไปนี้

3.1 ผู้ประกอบการมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคทราบถึงประโยชน์ของอาหารมังสวิรัตินี้ การให้ความสำคัญกับการรักษาสุขภาพ ผ่านทางกลุ่มสังคมที่ทานอาหารมังสวิรัตินี้ ซึ่งให้เห็นถึงสุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดีคือ เป้าหมายในการดำรงชีวิต และอาหารมังสวิรัตินี้เป็นอาหารที่มีประโยชน์ให้สารอาหารครบ 5 หมู่ สามารถป้องกันโรคได้ ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่น สื่อออนไลน์ นิตยสาร วิทยุ เป็นต้น

3.2 นำเสนอผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามความต้องการผู้บริโภค จากการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้ในด้านค่าใช้จ่ายต่อมื้อในการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้ น้อยกว่า 100 บาทผู้ประกอบการควรคำนึงถึงการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ต่อมื้อตรงตามความต้องการของผู้บริโภคส่วนใหญ่

4. จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้ในด้านโอกาสในการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้เพื่อการปฏิบัติกิจทางศาสนา เช่น เทศกาลวันพระ เทศกาลกินเจ นอกจากนี้ผู้บริโภคมังสวิรัตินี้มีรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้ของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร ในด้านจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้ในระดับสูง ผู้บริโภคมีจุดประสงค์ในการบริโภคอาหารมังสวิรัตินี้ ไม่เบียดเบียนสัตว์ และสุขภาพที่ดี จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เป็นการตอกย้ำว่าผู้บริโภคมักเป็นคน

กลุ่มหลักๆอยู่ 2 ประเภท

บริโภคอาหารมังสวิรัตเพื่อปฏิบัติกิจทางศาสนาและให้ความสำคัญกับสุขภาพ ผู้ประกอบการจึงควรเพิ่มยอดขายในช่วงเทศกาลทางศาสนา โดยวิธีการต่อไปนี้

4.1 เพิ่มปริมาณการจำหน่ายอาหารมังสวิรัตในช่วงเทศกาลวันพระและเทศกาลกินเจ เนื่องจากในช่วงเวลานั้นความต้องการของผู้บริโภคจะสูงมากทำให้บางครั้งปริมาณอาหารมังสวิรัตไม่เพียงพอในช่วงที่มีความต้องการสูง ทำให้อาจเสียผลประโยชน์ในส่วนนี้ได้ ผู้ประกอบการจึงควรประมาณการจำหน่ายให้เพียงพอต่อความต้องการ

4.2 สื่อสารให้ผู้บริโภคเข้าใจถึงคุณประโยชน์ทางหลักโภชนาของอาหารมังสวิตรรวมทั้งความสำคัญในการถือศีลในช่วงเทศกาลต่าง เช่น ความสำคัญทางศาสนา การรักษาศีล เป็นต้น ข้อเสนอแนะสำหรับบุคคลทั่วไป

5. จากการศึกษา พบว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตแต่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ อาจเป็นไปได้ว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตของคนในกรุงเทพมหานครเป็นวิถีแบบคนเมืองซึ่งมีความซับซ้อน หลากหลายและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผู้ประกอบการจึงควรคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆประกอบ เช่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมืองหรือเทคโนโลยี เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในเขตพื้นที่อื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบ เช่น ในเขตปริมณฑลเพิ่มเติม หรือเขตอุตสาหกรรม รวมทั้งต่างจังหวัดที่เป็นจังหวัดใหญ่มีความสำคัญทางการท่องเที่ยว เช่น จังหวัดปทุมธานี สมุทรปราการ นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา เชียงใหม่ ภูเก็ต ขอนแก่น เป็นต้น เพื่อศึกษาความแตกต่างของผู้บริโภคในแต่ละเขต เพื่อการได้ข้อมูลที่หลากหลาย และการขยายขอบเขตในทางธุรกิจอาหารมังสวิรัต

2. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาความพึงพอใจในการบริโภคอาหารมังสวิรัต ในร้านอาหารมังสวิรัต หรือร้านอาหารที่มีเมนูอาหารมังสวิรัต เช่น ร้านอาหารคุณเชิญ ร้านอาหารสวนไผ่ ร้านอาหารทะเลลักษณะ เป็นต้น เพื่อนำข้อต่อมายพัฒนาปรับปรุงผลิตภัณฑ์และการให้บริการ

3. ควรมีการเพิ่มหัวข้อในส่วนผลิตภัณฑ์ในเชิงลึกที่ผู้บริโภคต้องการทราบ และผู้ประกอบการควรคำนึงถึง เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในส่วนของผู้ผลิตและบริการให้ตรงตามความต้องการและมีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในด้านอาหารมังสวิรัตและอาหารเพื่อสุขภาพ

4. ทำการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมผู้บริโภค

อาหารมังสวิรัตโดยเฉพาะเนื่องจากรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนเมืองกรุงมีความซับซ้อนและมีความหลายหลายอีกทั้งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

5. ทำการศึกษาปัจจัยหรือตัวแปรต้น อื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ว่ามีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครหรือไม่

ขอนแก่น

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). *การวิเคราะห์สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- . (2546). *การวิเคราะห์สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- . (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มัลลิกา บุนนาค. (2537). *สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538). *พฤติกรรมผู้บริโภค ฉบับพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พัฒนา
- . (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- . (2546). *การบริหารการตลาดยุคใหม่ฉบับปรับปรุง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พัฒนาศึกษา.
- . (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรม-ศาสตร์
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- . (2545). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล; และ ดลยา จาตุรงค์กุล. (2549). *พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2515). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- . (2540). *การบริหารงานบุคคล*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- . (2549). *พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประชุม-ช่าง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *วิธีการทางสถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ; สำนักพิมพ์สุวิริยาสาน.
- กองโภชนาการ กรมอนามัย. (2546) *กระทรวงสาธารณสุข. รายงานการสำรวจภาวะอาหารและโภชนาการของประเทศไทย* พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสพ).

ปิยวรรณ ท่าใหญ่. (2544). *ความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจในกลุ่มผู้บริโภคมังสวิรัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ .

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ฐานเศรษฐกิจ 31 กรกฎาคม 2553

สถาบันวิจัยโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2554). *อาหารมังสวิรัติ มีคุณค่าทางโภชนาการครบถ้วนหรือไม่*. สืบค้นเมื่อ 9 กันยายน 2553, จาก <http://www.doctor.or.th/node/5173>.

Erl, Thomas. (2004). *Service-oriented architecture*. Upper saddle river , N.J.: Prentice Hall.

Schiffman Leon G.; & Kanuk Leslie Lazar. (2000). Upper Saddle River, N.J.: Prentice-Hall International.

James F.Engel. (1995). *Consumer behavior*. Fort Worth, Tex.: Dryden Press.

Hartung, Joachim. (2001). Testing for Homogeneity in Combining of two-armed trials with normally distributed responses. *The Indian Journal of Statistics*. Sankhya Volume63: 293-310.

Kotler, Philip. (1997). *Marketing Management:analysis, planning, implementation, and control*. Upper Saddle River, N.J.:Prentice Hall.

----- . (2000). *Marketing Management The Millennium Edition*. New Jersey : Prentice Hall Inc.

World Health Organization (2000). *The World Health Report 2002: Reducing risks, promoting healthy life*. Geneva, Switzerland: World Health Organization.

Salkind, Neil J. (2000). *Psychology; Education; Research; Methodology*. Prentice Hall (Upper Saddle River, N.J.).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร

เรียนท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยนิตยสารปริญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความประสงค์ที่จะทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัตของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร” จึงใคร่ขอความร่วมมือจากทุกท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงและความคิดเห็นของท่าน เพื่อจะได้้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป โดยข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามทั้งหมดถือเป็นความลับ ซึ่งจะนำมาเสนอผลการวิจัยในลักษณะโดยรวมเท่านั้น

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ใน ที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 15 ปี 15 - 24 ปี 25-34 ปี
 35 - 44 ปี 45 ปีขึ้นไป

3. ภูมิลำเนาเดิม

กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง (ยกเว้น กทม.) ภาคตะวันออก
 ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. ลักษณะการอยู่อาศัย

คนเดียว
 ร่วมกับบุคคลอื่น

5. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 สูงกว่าปริญญาตรี อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. อาชีพ

- นักเรียน นักศึกษา ลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
- ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001-20,000 บาท
- 20,001-30,000 บาท มากกว่า 30,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการบริโภคอาหารมังสวิรัต

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. จุดประสงค์หลักของท่านในการบริโภคอาหารมังสวิรัต

- ราคาประหยัด เพื่อสุขภาพที่ดี บรรเทา-รักษาโรค
- ข้อกำหนดทางศาสนา ไม่ต้องการเบียดเบียนสัตว์ ความนิยมในปัจจุบัน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านบริโภคอาหารมังสวิรัตในโอกาสใด

- เทศกาลกินเจ เฉพาะวันพระ เฉพาะวันเกิด
- ทานประจำทุกวัน ไม่แน่นอน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านบริโภคอาหารมังสวิรัตบ่อยเพียงใด

- น้อยกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์
 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ มากกว่า 4 ครั้ง/สัปดาห์

4. ท่านบริโภคอาหารมังสวิรัตมาเป็นเวลานานเท่าใด

- น้อยกว่า 1 ปี 1-3 ปี
 3-6 ปี มากกว่า 6 ปี

5. ท่านบริโภคอาหารมังสวิรัตในมื้อใดมากที่สุด

- เช้า กลางวัน
 เย็น ทุกมื้อ

6. ท่านจ่ายเงินในการบริโภคอาหารมังสวิรัตเฉลี่ยต่อมื้อเท่าใด

- น้อยกว่า 100 บาท 100 – 199 บาท
 200 – 299 บาท 300 บาทขึ้นไป

7. ส่วนใหญ่ท่านรับประทานอาหารมังสวิรัตที่ใด

- ร้านขายอาหารมังสวิรัตโดยเฉพาะ ร้านอาหารทั่วไปที่มีอาหารมังสวิรัต
 ทำทานเองที่บ้าน ซื้อจากตลาด
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. บุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคอาหารมังสวิรัตมากที่สุด

- ตนเอง สมาชิกในครอบครัว เพื่อน
 บุคคลที่มีชื่อเสียง อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 3 รูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมกรบริโภคอาหารมังสวิรัต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ให้ตรงกับรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมกรบริโภคอาหารมังสวิรัตของท่านให้มากที่สุด

ตอนที่ 1 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

กิจกรรม	ทำเป็นประจำ (5)	ทำบ่อยครั้ง (4)	ทำบ้างไม่ทำบ้าง (3)	นานๆ ทำที่ (2)	ไม่ทำเลย (1)
1.รับประทานอาหารครบ 5 หมู่ ในแต่ละวัน					
2.รับประทานอาหารเช้าวันละ 3 มื้อ					
3.หลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารที่มีไขมันสูง					
4.รับประทานทานผัก ผลไม้ทุกวัน					
5.งดเนื้อสัตว์ทุกชนิด					
6.เลือกบริโภคเฉพาะผักปลอดสารพิษ					
7.ดื่มน้ำอย่างน้อยวันละ 8 แก้ว					
8.มีสุขอนามัยในการขับถ่ายเป็นเวลาตามปกติทุกวัน					
9.ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ					

กิจกรรม	ทำเป็นประจำ (5)	ทำ บ่อยครั้ง (4)	ทำบ้าง ไม่ทำ บ้าง (3)	นานๆ ทำที่ (2)	ไม่ทำ เลย (1)
10.เข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี					
11.ปลูกพืช ผักสวนครัวไว้ทานเอง					
12.มีกลุ่มสังคมที่ทานมังสวิรัต					
13.ชื่นชอบท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ					
14.นิยมเที่ยวแหล่งบรรเทิงยามค่ำคืน					
15.ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
16.สูบบุหรี่					
17.ชอบทำบุญ ช่วยเหลือสัตว์					
18.ถือศีล กินเจทุกปี					
19.นิยมเข้าวัดทุกวันพระ					

ตอนที่ 2 ความสนใจเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

ความสนใจ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.สุขภาพของสมาชิกในครอบครัว					
2.การค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพอยู่เสมอ					
3.เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อรับการอบรมความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ					
4.ทดลองผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพใหม่ๆที่ออกสู่ตลาด					
5.สุขภาพกาย สุขภาพใจที่ดี คือ เป้าหมายในการดำรงชีวิต					
6.ค้นหาข้อมูลการปฏิบัติตนให้ห่างไกลโรค					
7.การป้องกันโรคที่สาเหตุมากกว่าการรักษา					
8.การบริโภคตามแนวทางชีวิต					
9.การฝึกทำสมาธิ					
10.ต้องการมีอายุยืนยาว					

ความสนใจ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
11.ใส่ใจอาหารการกินของครอบครัว					
12.ชื่นชอบการประกอบอาหารตนเอง					
13.เลือกทานอาหารโดยคำนึงถึงคุณค่า อาหารเป็นอันดับแรก					
14.ฉันติดตามข่าวสารเกี่ยวกับโรคมะเร็งที่เกิด จากการกินอาหารอยู่เสมอ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาหารมังสวิรัตและการดูแลสุขภาพ

ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	เฉยๆ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง (1)
1.โปรตีนจากถั่วเหลืองสามารถแทนโปรตีน จากเนื้อสัตว์ได้					
2.อาหารทั่วไปทำให้เกิดมะเร็ง					
3.การรับประทานอาหารมังสวิรัตสามารถ ป้องกันโรคมะเร็งได้					

ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	เฉยๆ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง (1)
4.การรับประทานอาหารมังสวิรัตืเป็นประจำ อาจทำให้ขาดสารอาหาร					
5.ควรมีการรับประทานอาหารเสริมสุขภาพ ควบคู่ไปพร้อมกับอาหารมังสวิรัตื					
6.อาหารมังสวิรัตืเหมาะสำหรับผู้ที่มิอาชีพ ซึ่งไม่ต้องใช้พลังงานมาก					
7.การรับประทานเนื้อสัตว์จะก่อให้เกิด โรคมะเร็งได้					
8.เราไม่ควรเบียดเบียนสัตว์โลกด้วยการ ฆ่ามาเป็นอาหาร					
9.อาหารมังสวิรัตืยุ่งยากในการรับประทาน					
10.อาหารมังสวิรัตืมีรสชาติที่ไม่อร่อยเท่ากับ อาหารทั่วไป					
11.อาหารมังสวิรัตืมีให้เลือกไม่หลากหลาย					
12.อาหารมังสวิรัตืเหมาะสำหรับผู้สูงอายุ					
13.การรับประทานอาหารมังสวิรัตื เป็นการ สร้างบุญรูปแบบหนึ่ง					

ความคิดเห็น	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	เฉยๆ (3)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง (1)
14.มนุษย์อยู่ได้โดยไม่ต้องอาหาร ประเภทเนื้อสัตว์เลย					
15.การรับประทานอาหารมังสวิรัตติเป็นการ ล้างพิษในร่างกายได้					
16.การรับประทานอาหารมังสวิรัตติมีส่วนช่วย ให้มีรูปร่างดี และไม่อ้วน					

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

อาจารย์ ดร.พนิต กุลศิริ

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ
คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

